د ستر ښتن په سپېڅلي نامه

کتاب پېژندنه:

دکتاب نوم	:: بدلون
دشاعر نوم	::عزیز احمد عزیز
دشاعر د پلار نوم	:: اروانباد پیدا جان
تعلیم	:: شپاړسم (ایم اې سیاسیات)
دزیږون نېټه	:: ۱۲-۱۲-۱۹۸۹
دزیږون ځای	:: بازارکلا سیف الله / سویلي پښتونخوا
ګرځنده شمېره	:: ۰۳۲۱۸۰۷۰۰۶۷
کمپوز کونکی	:: مُحِب الله ښېراز
خپرندویه ټولنه	:: پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله
د چاپ شمېر	:: (۱۱۰۰)
بیه	:: ۱۵۰ کالداري
دموندلو درک	:: دوتر پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

دګران اونږدي دوست مُحِب الله ښېراز د زړه له تله مننه کوم ،چې زما شعري ټولګه یې ټکي په ټکي ولوسته او په ډېره زښته مینه یې راته کمپوز کړه ورسره یې یوه په زړه پوري ،هر اړخیزه لیکنه باندي ولیکله.

له دې پرته د محترم استاد شبیر زمان زیارمل صاحب، محترم لیکوال ترقي پسند انسان حمید خان او ورسره د ملګري ظریف صباډېرزیات مننه وی یم چې زما پر شعرونو یې خپلي علمي سیریزي ولیکلې او ورسره د کلیم الله کلیم صاحب ډیر مننه وی یم چې د چاپ په چارو کې یې راسره ډېري سترې ګاللي دي.

عزیز احمد عزیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرون.......................

د هغه نازنین او شیرین جانان په نامه........

چا چي د تنکیو هیلو، نازکو احساساتو
او وربښمین خیالونو له لاري راسره ملګرتیا کړي ده او زما
د ژوند بهیر یې په مینه تل ژوندی ساتلی دی..............

عزیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د رجعتي معروض او ردِانقلاب توري سیلۍ په نړۍ کې په عمومي او زموږ په سیمه کې په ځانګړې توګه له ډیري اوږدې مودې راچلېدلې دي .دې توري سیلۍ ډېر روڼ فکرونه او ځلاند ستوري د خپلي ناولې لمن په ځُپ کې کړغېړن او پټ کړل ، داسي چپه باد و چلېده چې ټول تاریخي او ټولنیز قدرونه یې سر چپه ودرول د بدلون،انقلاب او نظریاتو ناره ښکنځل و ګرځېده غیبت، تربورګلوي، ځان خوښي ، شخصیت پر ستي او خود غرضي لوړ ټولنیز قدرونه و منل شول. سپېڅلې هیلې طبعي آرزوګاني او د ټولنیزي خپلواکۍ مبارزه ګناه و ګڼل شوه. زموږ د روایتي میني، وروروليۍ ، خواخوږۍ او د لوړ ثقافت ښکلې څېره بدګمانۍ ، کرکي او دټیټي سویې پرېدي رسمونو او نااشنا خیالونو رابدرنګه کړه،په سازماني دندو کي د نظریاتي تړون ، وفادارۍ ، پت او وقف کېدو ځای پانګې ،چاپلوسۍ،ځان ځانۍ او شخصي ګټو و نیوه.

د لیک هنر،ادب او آرټ زوال و موند.د موسیقۍ په مرۍ پښه کښېښوله شوه د ټي وي او راډیو د سرکاري ډرامو پرته هنري ډرامې له لر او بر پښتونخوا څخه یو مخ کډه وکړه د copy to paste اصطلاح او عمل د ټولو علمي، تحقیقي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخلیقي ځانګوتاداو و اېست. یوې خوا ته باسیواده ځوانان د سپینو خولو،سرو شونډو، تورو زلفواو د سرو اننګو په ستایلو مست دي بلې خوا ته بیا د ناهیلۍ او ورکي لاري لارویان په داسي کړو وړو،خیالونواو جاموتېر اېستل شوي دی چې د چاپېریال له بدمرغیو او د وخت له غوښتنو څخه کانه او ړانده په یو بل جهان کې ورک دي.

په داسي حال کې ملګري عزیزاحمد عزیز د شعر هنر د خپلي ټولني دځېړني، د ځوانانو د راویښولو، دروڼ صباوؤن د بدلون د پاره د وروستي طبقاتي جنګ د نغارې په توګه په کار راوړي. ملګری عزیز زموږ د مراعات یافته خواصواو د بې برخي خاوري سروګړو انځور په هنرمندانه ډول په لاندیني ښکلي او پاخه شعر کې داسي څرکوي:

ځوک انتظار کې د خیام ځنګېږي
ځوک بیا په هیله د کوثر ویده دی

د پښتو ژبي او ادبیاتو د یوه زدکونکي په حیث زما د اومړي ادراک او استنتاج یوه ناچاره رایه ده چې د پښتو ژبي د اولسي ادب د منظومي برخي پلو د مذاحمتي،رزمیه، پرمخ تللي او د پراخ فکر له ملغلرو څخه ډک دی. البته د ېواني یا مشترک ادب د کلاسیکي شاعرانو راپه دېخوا تر ډېره حده منظومه برخه د ذکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو مطالبو پرځنګ د ټولنې د غوښتنو او اړتیاوؤ پر ځای نابلدو خیالونو، تشو روحاني کیسو، بې ځایه اخلاقي لارښونو پړسولې ده. له هم دې علته پښتانه ځوانان او پېغلې، سپینږیري او مېندې د ټپې ، کاکړۍ غاړو او داسې نورو له خوږلت څخه خپلې خبرې او وېناوې شیرینوي او زړونو ته ژورې لارې پیدا کوي . نه یوازې په ماقبل منطقي مجلسونو کې بلکې په ټولو جدي بحثونو کې هم په مدلل ډول د وروستې تکان په توګه کارېږي. د پښتو ژبې دیواني اړخ منظومه برخه بیا په خپل وار ځینو سرتېرو شاعرانو د خپل زړه په وینو خړوبه کړې او په سرو ګلونو یې پسوللې ده.هم دا د جرات خاوندانو ویاړمنو شاعرانو د شنو اوسرو لمبو د شغلو د ستایلو پر ځای په بل شوي اور کې د سوځېدلو خلکو چیغې او کوکې د شعر په بڼه اولس ته رسولې دي.د ځپلي اولس پرهرونه یې ور ګنډلي بې وزلي یې په توان ور اړولې او ظالم په مخ کې یې پیاوړی اولس درولی دی . د استبداد خاوندان د هغوی بادار استعمار او تالي څټ نوکران یې اولس ته په ګوته کړي او بیا یې لغ کړي او کلک یې غندلي دي ځوان ملګری عزیز هم په دا قطار کي ولاړ دی . ملګري عزیز د خپل شعر په غشي د پښتني ټولني د مسخ شوي قبیلوي جوړښت کرغېړني څېرې د خان او رجعت ناولي استثماري څلي نخښه کوي.د لویو لویو بادرانو د نظام په خلاف استثمار شوي خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

راټولوي ځپلی اولس راپاروي د جابرانو فرسوده نظام راړنګول غواړي او په ځای يې د خوارانو د ټولنيز عدل نظام درول غواړي د خوارو بې وزلو خلکو په څنګ کې دريدل او د بادارانو له حکمه د سرغړوني په لذت او جرم ښه خبر دی ځکه خو وايي:

د مرګ په غېږ راته بله زندګي راکوي
ما د اورونو بيايي خوشحالي راکوي

ځوان شاعر د جنسي توپير په اساس دمېرمنو کردار او د هغوی وجود يواځې د نارينه د رومانوي تسکين تر حده د رالنډولو کلک مخالف دی بيا د يوه داسي قام او اولس مېرمني چې په تاريخ کې د خپلواکۍ د مبارزې په لارکې سرونه شندلي او وياړ يې په برخه شوی دی. او هم نن د مبارزې په ډګر کې د مېرمنو و فعالي برخي اخيستلو ته خوشبين دی . د پښتني پيغلو او مېرمنو رښتني ښکلا د هغوی په سنګار کې نه بلکې د هغو په فکري پوخوالي او مېړانه کښې ويني د بيلګې په توګه:

پيغلي يې خېژي و سنګر ته دسيالۍ دپاره
هسي نادان يم په دې سترګو کې کجل لټوم

د پښتانه اولس په ټولنه د تپل شوي ناورين او د سرونو په لو اندېښمن دی په خونړې لوبه کې ښکېل کردارونه يې په مځکه راسربېره کړي دي د پرېديو نوکران يې تر کلکي نيوکي لاندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي دي د خانانو له پلوه قام او اولس ته د ګټي او ترقۍ نه راوړلو په نسبت او پر تله د اولس په ژغورلو کې ناکامۍ او په اولس د پرېديو د ناتار د نه مخنيوي په اړه قهربدلی دی په یوه قام کې د واکمنو او خوارو خلکو د ګټو او ژوندون تر منځ ژور تضاد ویني په خپل شعرکي داسي راوړي:

خانانو مځکه او اسمان دي سره څومره ليري زموږ او ستاسو تر ميان دومره فاصله پرته ده
او نور نو د بې هنره او تر ځان محدوده واکمنو پر ځای خوار اولس ته اولسي اتل لټوي د بيلګې په توګه:

په دغه کلي کې واکمن دي بې هنره خلګ
نور دې اولس صنوبر غوندي اتل لټوم
د عزيز احمد عزيز د غزلو تحليل که د شکل او مضمون د مقولې په اوزار و کړل شي نو په لنډه توګه دې پايلي ته رسېږوچې د ځوان شاعر لومړۍ شعري مجموعه د پښتو ژبي په مذاحمتي او مترقي ادب کې یوه ښکلې اضافه ده .شعرونه يې په تيکنيکي لحاظ په بشپړه ډول موزون او ارکان يې د پښتو شاعرۍ په عروضو برابر دي ، د شعر انداز يې ښکلی سندريز،ايجازي ، اسانه او عام فهمه دی ځيني غزلي يې ډېري په زړه پوري او په

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينو غزلو کې د خورا لوړې سوييې پاخه شعرونه لري .چې زړه راکښونکی سکښت او مدعا لري.

د ځوان شاعر لومړۍ شعري مجموعه بدلون د مطالبو او موضوګانو په حواله څه محدوديت هم لري تاريخي مهمي پيښې،تاريخ جوړونکي انقلابي شخصيات،غورځنګونه او رزمونه د يادولو اړتيا لري .ناوړه رسمونه عمومي مغالطې او داسي د نوې نړۍ نوي مضامين څېړل غواړي ځوان شاعر د خپل فکري يون په ډګر کې په انتقالي دوره کې قرار لري ځيني وخت روانه ګډوډي او خونړۍ وضع د غريب اولس د انقلاب د درسګاه په توګه تعريفوي په لانديني شعر کې يې ګورو:

و دې غريب اولس ته لار د انقلاب ور ښايي
دا قهرېدلی په غضب اخته اسمان مي خوښ دی

او بيا ځيني وخت دواکمنو په دې استبدادي او د ظلم په نظام کې د امن خوب او د سولې بيرغوونه ويني ، د مثال په توګه يې لانديني بېلګه:

دلته به د امن جنډۍ جګې شي
وخت راسره داسي زمزمه وکړه

په ځوان شاعر کي داسي څرک وينم چې دی به په راتلونکي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل شعري هنر ته د موضوګانو په هکله نوره ښکلا ،جدت او پراخوالی ورو ه بخښي.

په مجموعو کې ,,بدلون،، یو ښکلی زیار په تیاره کې یوه بله سپرغۍ د واکمنو د جبر په خلاف اولس ته یو تکړه رڼغ دی ,,بدلون،، یوه روښانه ډیوه ده چې د اباد اولس او سمسور هیواد لار پکښې موندل کیږي د طبقاتي جنګ او د ټولنیز عدل د مبارزې د میدان د یوه سپاهي په حیث هیله مند یم او خواهش کوم چې د ملګري عزیز د فکر لېنده نوره هم پیاوړې شي ،پوخوالی وه موندي ،لوړه او زوروره شي چې د قلم په غشي نور شعرونه او مضامین جوړ کړي طبعي ده چې لا هنري او زیات کیفیتي او پاخه شعرونه چې د ظلم او جبر د خان او رجعت دا مصنوعي زبېږ هسک رانسکور کړي.

پروفېسر حمید خان

کوټه 02-01-2015

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالياتي او مزاحمتي شاعر

د ځوان شاعر عزيز احمد عزيز دا زيار د ستايلو وړ دي چي ده خپل منظوم اثر چاپ ته چمتو کړی دی او د اد ب جهان ته يې يو نوی ګلبوټی و سپارلو.تر څو چي مي دا کتاب لوستی دی نو دا پريکړه بې ځايه نه راته ښکاري چي پکي شاعر خپل شاعرانه وجدان په هنري پسول پسوللی دی او جمالياتي احساس يې د وخت او سستم په ستم کي هم ژوندی ساتلی دی په مشخص نظر يې جهان ليد کړی دی .او بيا يې په خپل شاعرانه کمال تجسيم کړی دی. د خوار اولسونو انځورګيري يې کړې ده.

دا قسم ادبيات له ويني څښونکي فاشزم سره په مقابله کي د خپل تکامل يوه بل پړاو ته داخل شوی دی .چي دا پړاو د غښتلي سوشيالستي سستم له منځ ته راتګ څخه شرو کيږي د د غه وخت ادبيات او تيوري په ګډه او يوه سنګر کي د زيارکښو انسانانو د ګټو ژغورنه کوي او د سولې او سوشيالزم د ګلشن څارنه کوي . څه رنګه چي امپريالزم په اوسني وخت کي د خپل بحران په مرحله کي واقع دی نو د امپريالستي ادبياتو ننی بحراني کيفيت له امپريالستي بحران څخه پرته د مطالعې وړ هم نه دی.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مترقي ادبياتو اوتېوري ډېري ښې ځانګړتياوي په دې کي دي چي د باداری،فيوډالی او بورژوازي ادبياتو پر خلاف د خواريکښ انسان د حاکميت او په بنيادي تحليل کي د بې طبقو ټولني د جوړېدو له پاره زيار باسي مترقي ادبيات د طبقاتو د محوه کولواو له يو انسان څخه د بل انسان له استثمار څخه د خلاسي ټولني په لور برياليتوبونه تر لاسه کوي.

د ملګري عزيز په دې شعري مجموعه کي مي بشپړه دا زيارپه نظر راغلو چي پکي د نړی زيارکښو ته يې دا درس وؤ چي نور د سامراج او د هغه ګوډاګيانو څخه خپل منافع او انرجي ژغورو او خپل ژوند ته به خپل جنت لټوو.

د دې ځوان شاعر په شعري بېلګه او د ده په عمومي ميلان کې مي بشپړ دا احساس او د تفکراساس مي داسي محسوس کړی دی چې دی په ادبي جهان کي د هغې ميتودولوژي (Methodology)او ايډيالوژي (Ideology)له پلويانو څخه دی د کومو تهيورستان (Theorists) لارښونه چې ماکسيم ګورکي او د هغه لارښود استاد ولادمير لينن لاره په پوره متانت سره پر مخ وړي او د استادانو ځلاندو پرنسپونو(Principles) په رڼا کې د ادبياتو د اصلي ماهيت او مضمون لا پسي روښانه کوي ځکه د استادانو اډيالوجي زموږ د وخت هغه پياوړې اډيالوجي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمدعزيز

ده چې د نړۍ په خورا پېچلو سیاسي ،اقتصادي اوفلسفي حرکتونو کې موږ ته علمي حقایقو او عملي مبارزو لوری را ښودلای شي د دې اډیالوجۍ ډېر لوی فرق له نورو سره دا دی چې ټولني ته د طبقاتي تنازع په هینداره کې ګوري.

نوې ادبي تهیوري د شاعرانو او ادیبانو د تخلیق په باب تل طبقاتي تحلیل او دریځ لري ځکه نوې ادبي تهیوري هر ادیب او شاعر جلا نه ګڼي بلکې د پرولتوري ادبیاتو منځ ته راوړونکی بدلون ،،سره زر،، لولي او باید د دوی ایجاد شوي آثار د نړۍ د ادبیاتو د پر مختیایي بهیر او هدف له پاره د لارښود حیثیت و لري.

په درناوي

شیر زمان زیارمل

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزيز احمد عزيز يوتاند او تکړه شاعر

شعر ليکل هر کله د يو شاعر دضميرد نازک تخيل هغه زړه لړزونکی ږغ او سپېڅلی احساس وي چي شاعر پکي بلا خوا ږه او ترخه حقيقتونه په ډيره نرمه، خوږه ، پسته ،روانه او زړو وړونکې لهجه سره سرګند کړي وي.آن دا چي داسي ربښتوني خبري چي هغه عام فهمه نشي ګرځېدای او نه يې عام وګړي په اولسي ژبه بيانولای شي خو شاعردی چي هم هغسي سختو حقايقو ته ځان جوړ کړي او په پسته ژبه يې و اولس ته په حساسه او سالمه توګه و رسوي.له هم دې کبله و شاعر ته د قام سترګي هم ويلای شو.

که څه هم يو خوا ته د پښتو ادب دا وخت له نېکه مرغه بلا شاعران او چوپړ وهونکي لري.نو بلې خوا ته د ډيرو سترو ليکوالانو له خولې دا ټکي هم راوځي چي و پښتو ته نور د نثر اړتيا ده بايد شاعران له خپل شعري ذوق سره سره و نثر ته هم مخه کړي.دا خبره به زه تر يو حده تايد کړم خو چي کله سړی د داسي تکړه او تاند شاعر وه هڅانده او نازک خياله شاعري ته خيال وکړي او په ډير غور يې و وايي نو زما په خيال د داسي شاعر په شعر کي هغه د نثر خوند او تنده هم پوره او ماته شي. نو بيا نشو کولای چي هغه پورتنۍ خبره سل په سل کي تائيد کړو. ولي چي کوم کس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر په نغمیزه ژبه کوم څه څومري په خوند بیانولای شي چې هم خوند وي او هم مقصدیت وي نو باید بیاهغه شاعر نور هم پر دغه کار په دغه لیکه کي تشویق کړل شي. او ورسره یې ملا ټینګه کړل شي .خو د نثر اهمیت هم په دې نه کمیږي او خپل اهمیت به په داسي شاعري لا نور پیاوړی کړي ولي چي په نثر کي د ډیر تریخ حقیقت بیانولو پر ځای چي د شعرحواله ورکړل شي نو زیات جامعت و مومي.

په هم دغه نغمیزه او هڅانده شاعرانو کي یو عزیز احمدعزیز در یادوم چي دا وخت یې عمر هم بس ۲۵ کاله دی ،خو په دې کم عُمری کي یې په ډیره خوږه ژبه د شعر د تخیل او تخلیق ویاړتر لاسه کړی دی. اودا چې لومړی شعري ټولګه یې وچاپ ته تیاره ده چې نوم یې ورله «**بدلـــــون**» غوره کړی دی. هم زه به یې دا لویه نیکمرغي و بولم .ولي چي عزیزاحمد عزیز وخپل شعر ته یو ټولنیزفکري او فني شکل لري او زما په اند که یې نور هم تشویق کړو نو نژدې ده چي موږ به و پښتو ادب ته یو بل جوهر وموندو.لکه ستر خوشحال بابا چې وایي:

چې غوټې پسي وهې په لاس به درشي
چا وَیل چې په دریاب کې ګوهر نشته

د عزیز احمد عزیز وشاعري ته که په هر اړخیزه ډول ځیر شو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوډېر څه به په لاس راشي خو په دې اړه چي دعزیز په شاعري ځومره زه پوهېږم او په ژور نظر مي لوستې ده نو داسي جوتېږي چي په دې شاعر کي د شعر لیکلو او ویلود تخلیق قوت شته او هم یې د شعر فني اړخونه پوره دي.خو که بیا څه کمي پکښې هم وي نو د هغه په هکله به دومره ووایم چي (دښایستې یو عیب نه عیب دی)او که بیا یې د نظر او خیال وخواته راشو نو د عزیز په شاعري کي نازک خیالي ،جمالیات ، طبقاتي توپیر او ورسره روایتي اړخ هم شتون لري ،او بلي خوا ته ټولنیزه بې انصافي ، قبایلي تضادات او مذهبي کاروباري اپروچ ته هم د تنقید په نظر کتل شوي دي چي نن سبا یې زموږ په ټولنه کي په خلاف د تبلیغ کولوزیات ارزښت دی.اوکه و ګورو نو زموږ ټول لیکوالان هم په خپلو لیکنو او شعرونو کي د دې ټولنیزوالي تبلیغ روان کړی دی او وربانديي زیات زور اچوي چي د عام اولس فکر راواړوي چي د ټولني د بنسټیزو ستونځوچاره کول په څه کي ده؟او له دې سره سره د عزیز شاعري نور هم ګڼشمیر موضوعات لري چي زه به هڅه کوم او و توانېږم چي په دې لیکنه کي یې راغونډکړم سره د ده دشعر په اثبات . لکه څنګه چې عزیز په ټولنه کې و هغو مخورو ته ګوته نیسي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو او بچانو د ژغورلو له پاره د بل د کور ځوانان او وګړي په ناجایزه توګه د جنګ مېدان ته لیږي او نوم یې ورله د غزا ورکړی دی.او شاعرېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو باندي تنقيد کوي اوورسره و خپلو پښتنو ته د يووالي رږغ کوي او د نفرت اوکرکي څخه کرکه کوي .په هم دې اړه د عزيز د شعرنمونې څه په دې ډول رانقلوم:

ځوانان ليږي او دی په خپله پرنغري پاتيږي
دا مي يقين دی او دغسي له فرمانه ښکاري
بايد چي يو شو د نفاق اورونه مړه کړو زياته
کنې عزيزه ! بېقدري مو را روانه ښکاري

او بلي خواته عزيز هغه انسانان هم تر انتقاد لاندي کړي دي کوم چا چي زموږ په ټولنه کي د مذهب غلط پرچارکړی او و نړی ته يې بد ايسوي ،يوازي مذهب د ځان په شخصي ګټه تماموي او ورسره هغه مذهبي ټيکه دارن په ګوته کوي چي ټول عمر يې مذهب د دربار ماتحت جوړ کړی وي. نو عزيز ورپسي ډير په څيرنيز ډول ګرځي او ورته په تنقيدي نظر ګوري ، څه داسي يې په ګوته کوي:

د څو غټانو درباريان دي ورله ګټي کوي
غاړي تازه کړي آياتونه د قرآن و وايي
مُلا په ورځ کي زما د حق غاصب دی
په شپه يې چوف کړ استغفار ويده شو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل ځاي خو د استعمار و خواته هم ګوته نیسي چي د خلګو استحصال د ملا یا خان په جامه کي تر سره کوي او خان و ملا دواړه د یوې غاري ماران بولي .چي دا هم زموږ د ټولني یوه ستره غمیزه ده چي ساده اولس مو په رنګ رنګ بې ځایه ښایستو شعارونو غولېدلی دی او لا یې نور استعماري لاسونه غولول غواړي نو عزیز یې داسي په خپل شعري هنر راښکاره کوي:

د ایمان شمعه دي مړه وه ځکه ولاړې
چي دي پرېښودل سنګر او میدان دواړه
په شپه کي راشي سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي
دلته د حق ژبه ګونګۍ عزیزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبري

بل ځای بیا په ټولنه کي د بې انصافۍ او بې معیاره قوانینو ته هم بد وایي او د خپل قام خواخوږي سرګندوي او له دې سره سره خپل قام دسولي اوامن قام بولي کوم چي ټولي نړۍ د جنګ میدان د هغو وطن جوړ کړی دی:

څوک انتظارکښي دخیام ځنګیږي
څوک بیا په هیله دکوثر ویده دی

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمدعزیز

نوروته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چي نهر ویده دی
د سولي خلک جنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مي په کابل ګډه شوه

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو و متلونو ته هم تر خپله وسه ځاي ورکوي او د خپلو تیرو اتلانو وخبرو ته هم غوږ نیسي او په داسي شکل یې بیانوي:

خپله خوله کلا ده هم بلا خلګو
نه یم په خبر خو پښتانه وايي
زه عزیز له ژونده ځکه ستړی یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وايي

خو تر ټولو مهم اولوی احساس چي دځپلي اولس د راویښولو له پاره لري په ټولنه کي د انصاف له پاره خلګ راو پاروي او ورته په ډاډه زړه د خپل ځپل شوي اولس او د قام د مشرانو په منځ کي چي کوم معاشي فرق شتون لري هغه په ګوته کوي او دا معاشي فرق په ډیره سالمه او خوږه لهجه بیانوي او دا معاشي توپیر و ټولنه ته ور ښکاره کوي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

موږ خو يې سر و کال په خوله ګرځوو
ستا سو پر کلي خو روژه تېره شوه
په لوږه، تنده غریب شپه تېره کړه
په ببغمۍ باندي سالار ویده شو

عزیز په خپله شاعري کې له وطن سره هم خورا زښته مینه سرګندوي ، د وطن هر بوټی ،کاڼي او لعلونه ښه ایسوي او د هیڅ وطن پر محلونو خپله جونګړو نه سودا کوي .او که هرڅو ښه او بد حالات يې پر وطن راځي خو دی يې و مقابلې ته تیار دی او نه غواړي چي وطن دي د پریدیو په شکیل کي راشي او پریدي دي باچاهي پرې وکړي .او دخپل وطن مظلومیت هم د بل تر باچاهۍ ښه او ویاړمن بولي .د نورو وطنونو په بدله کي خپل وطن ښه ستايي او خپل وطن د ځان له پاره غنیمت لولي .عزیز چي په دومره کم عمري کي دی هم ځان د نورو هیوادونو د وګړو سیال بولي او هیڅ په خپل خوارہ وطن او دخاپوړو پرځای د تور داغ لګولو زغم نه لري بلکې پکي د امن راوستلو تلوسه لري .لکه چي وايي:

د هـــر وطن حسن ستایلو لــه وي خپل شاعـــران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا يې لیکم
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا یوه ده په سلا مو ولي
تاریخ د ګراني پښتونخوا مو ولي
زه پرې خوشحال یم خو دا نه چې جنازې ترې باسم
ماته د امن او د میني پښتونخوا په کار ده

او یو بل شی چې د عزیز و شاعري ته یې ځانګړتیا ورکړې ده هغه (سترګي) دي .چې دا یو توری ډیر زیات کارول شوی دی او په رښتیا هم په هرهغه شعر چې سترګي توری پکي کارول شوی وي ډیرپه پسته او خوږه ژبه پکي رانغښتل شوی دی او واقعاً یې هم و هغه شعر یا غزل ته ځانګړتیا ورکړې وي . او د عزیز په شاعري کي د یو خاص علامت په توګه ښکاري چې ورته په شاعري کي علامت نګاري ویل کیږي د بیلګي په توګه:

زړه کښې خو مي ته یې او ستا سترګي دي
یاره ښایستې دي رښتیا سترګي دي
زه دي په اېرې اېرې کړم یاره چې
سرې لمبې اورونه که دا سترګي دي
ماته وایي هیڅ حال به ته نه وایې
زه یې ځنګه پټ کړمه زما سترګي دي

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

نظر مي ستا په پښتنو سترګو کي
بلا مزې دي په دې دوو سترګو کي
څومري حیا او رنګیني پرته ده
ستا مهذبو ښایستو سترګو کي
خلګو له ما نه به ګیلې نه کوئ
ورک لېوني شوم لېونو سترګو کي
ځکه خو نه اوړي نظر له تا نه
مینه دي ډېره ده په مړو سترګو کي
عزیز چي داسي له دنیا جلا یم
فکر مي اړ دی په هغو سترګو کي

ولي چي په عامه توګه کله یو شاعر زیات یو توری یا لفظ یا د یو شي نوم په یوه غزل کي زیات رانغاړي نو هغه غزل بیخونده شي خو عزیز په کارولو سره زیات خوند او خوږوالی پکي پیدا کړی دی.

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو ژبي نورنو موړي شاعران هم ستایلي دي او داسي ښکاري لکه چي د پښتو په شاعرانو کي یې د نورو شاعرانو په پرتله دا یاد کړي شاعران ډېر خوښ وي او د شعر په نغمیزه ژبه یې و قام ته ور ښکاره کړي دي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما و ژبه ته يې مينه او ښکلا ورکړې
درويش* مي هم د زړګي سر دی او کاروان* مي خوښ دی

اوس به راشو د يو ځوان شاعرو ځوانه شاعري ته چې په خپل وخت کي او د ځوانۍ په تاندو شپو کي شاعر کومه شاعري کوي او ورته د هغو وګړو مخ را اړوي کومو وګرو ته چې د مينې او رومانس دردونه رسيدلي وي او د شاعرۍ په ژبه موږ ورته نازکخيالي يا جماليات وايو.په رښتيا هم عزيز خپله شاعري په دې زرين او ښايسته شال هم ناوې کړې ده او و خپله شاعرۍ ته يې د ناوي د لومړۍ ورځې زړه راکښونکي خالونه هم ايښې دي او دا نازکخيالي يې هم په ډېر ښايسته انځوريز شکل شاعرانه کړې ده او يقيناً به ورته د هر يوه ويونکي زړه هڅېږي.او دا خيال يې له هيڅ شاعرسره په تړاو کي نه راولم ولي چې عزيز په دې خيال کي يوازي خپله دميني لړۍ راتوله کړې ده ،په هم دې وجه يې ځانګړتيا په برخه ده، په ټوله شاعري کي يې د ميني شاعري کړې زياته ليکلې ده او مينه يې د خپل ژوند يوائې هغه مقدس او پاک مقصد ګرځولی دی او د ژوند هر څه چې کوي د ميني په پيمانه کي يې غواړي او مينه د ژوند داسي بامقصده احسا س لولي چې به غير د ميني د ژوند کړه وړه ورته نيمګړې ښکاري. د ميني شاعري د عزيز و ټوله شاعري ته لا ځلا او ښکلا و ربخښلې ده.نوراځی په دې هکله يې هم شعري نمونې ولولو:

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمدعزيز

خدایه سهار نه کړې جُدا به شو مونږ
په پسته غبږ کي مي دلبر ویده دی
اوس په تنکۍ ځواني کي ګډه شوله
اوس یې مستي ده د ښو پر کلي
ستا پر جمال یې لیکم جانه پر ښکلا یې لیکم
ما چي غزل کله لیکلی ده پر تا یې لیکم
لا خو یې و پالي د ځان په رنګه
لا څوک د چا د زړګي غلا نه کوي

د میني په دونیا کي عزیز په خپله د خپل محبوب په وړاندي هیڅ کله دا نه خوښوي چي ځان د محبوب په مخ کي بې وسه ثابت کړي او هر وخت داسي انځوروي چي دی ورته ځان محتاج وګڼي بلکې هر وخت په دې هڅه کي دی چي پر محبوب باندي ځان ګران کړي او هغه یې په مینه و پسولي او په مینه کي د خپل محبوب له مخي تکبر او غرور ښکاره کړي که څه هم داسي نه شي کیداي خو د محبوب ځان ته را جلبولو یوه ښه لاره یې غوره کړې ده چي پر محبوب نور هم ځان ګران کړي او نور یې وه نازوي. عزیز هر کله په مینه کي د دې ادا ډیره تلوسه لري چي د میني بار نور هم پر ځان واړوي او تل ورسره محبوب زیاته مینه وکړي د هغې وجه هم دا ده چي دی په خپله ډیره زیاته مینه و خپل محبوب ته

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربخښي تش د لباسي ميني هيڅ نه دی قايله.يعني په مينه کي غرور او نازونه ډير خوښوي چي له دې کبله به ورته د نازونو او اداګانو شاعر و وايم.د بيلګي په توګه.

ما يې پر لاس عزيز ليکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئيل يې بيا ورځمه بيا يې ليکم
عزيز به نور پر ځنګانه ويده ووم
هغې ويل خوب دي تنها نه کوي
اوښکلني سترګي له ظالم دستوره راله وايي
عزيزه! زه به درته ډيري کوم دعا مه راځه

عزيز په خپله شاعري کي د ټولني و هر اړخ ته پام کړی دی او په خاصه توګه يې په ټولنه کي د معاشي توپير او د ټولنيز توپير ډيرزيات غندلي دي او د داسي نظرياتو او نظام يې په ډيره ښايسته او مدليله توګه غندنه کړې ،د کوم له وجي چي په ټولنه کي د لوړي طبقې له لاسه پر لاندي طبقه ډير زياتوب کيږي او هيڅ څوک يې په دې لاره کي نه دي معاف کړي لکه په خاصه توګه يې د ظالم نظام ملګري هغه که خان وي که مُلا وي او که نور قامي مشران چي کوم څوک د غاصبانو يا ظالم نظام ملګرتيا کوي. يعني و هيڅ چا ته يې دا حق نه دی ورکړی چي هغه دي په زوراو ظلم د مظلوم او محکوم حق و وهي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

عزیز په خپله شاعري کي د غزل څخه پرته و نظم ته هم ځای ورکړی دی او تر خپله وسه يې ډير ښه نظمونه ليکلي دي او د نظم پر دوو اصنافو يې کار کړی دی يعني سپين يا ازاد نظم او پابند نظم باندي يې کار کړی دی نظمونه يې هم تر زياته حده د شعر په فني تول پوره دي خو د ،،بدلون،، ،اوس هغه د وير کلی دی ،، ،،يوه ګيله او مدعا ،، يې ډېر ښه او جالبه نظمونه دي.
له دې سره د عزيز په شاعري کي يوه کمي محسوسيږي هغه دا چي په زياتو شعرونو کي د اردو ،فارسي او مات ګوډ عربي ژبي ټکي کارول شوي دي چي ځاي په ځای يې د شعر سپيڅلتيا او سادګي ته هم څه زيان رسولی دی. خوزه په دې هيله يم چي دا کمي به هم له وخته سره له منځه وباسي.نور نو تاسو او دعزيز د شاعرۍ په منځ کي ځان نه خنډوم او قضاوت هم وتاسو درنو لوستونکو ته پريږدم.خداي دي د عزيز په شاعري کي لا ښکلا او ښايست راولي د ده د تل برياليتوب او پرمختګ په هيله.

په مينه او درنښت

محب الله ښېراز

پښتو ادبي ټولنه کلاسيف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به څه وؤ وايم

ترهر څه د مخه په دې شکر اېستل په کار دي چي د پښتو ادب لمن دا وخت ډېره پراخه او غني ده .او ډېرداسي انسانان دې خاوري زېږولي دي چي له پښتو ژبي او قام سره بېکچه مينه لري .او له يوه اړخه هم دا انسانان خپله خوږه ژبه خوارېدو ته نه پرېږدي.که څه هم په دې وطن کي دا پوره هڅه کيږي چي موږ له خپلي ژبي ډېر بيرته پاتې شو په مکتبونو ،عدالتونو او دوترونو کي په پښتو ژبه ليک لوست څه چي وئيل يې هم لويه ګناه بلل کيږي آن تر دې چي د دوږخ ژبه يې ورته وئيلي دي.

له دې ټولو بنديزونو سره سره د شاعرانو او ليکوالانو جمِ غفير دی،ډېر لېوني بې غرضه د دې ژبي خدمت نه يوازي کوي بلکې پر ځان يې فرض لولي. د شاعرانو په دې جمله کي ما هم خپله ونډه اخيستې ده او په داسي حال کي مي شعري ټولګه چمتو کړې ده،چي ټول وطن د تباهۍ او بربادۍ سره مخ دی . ټول قام شل او د ظلم و بربريت ښکار دی.

په خپل ۲۵ کاله ژوند کي چي مي څه ليدلي او کتلي دي ، د ټولني ډېر وېرونکی او زخمي زخمي تصوير په نظر راځي مکتبونه په بارودو الوزي واړه واړه ماشومان په مړکو سوري کيږي د وطن ټول غرونه او سيندونه د نورو په واک و اختيار دي او په لکونو انسانان د مرګ شومه شول. او دا عمل نن هم په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین سترګی روان دی. د انساني ویني هیڅ قیمت او ارزښت نشته.
ما خپله شاعري چي څومره کړې ده ښکاره خبره ده د داسي حالاتو اغېزه به ضرور لري تقریباً د شپاړسو کلونو وم چي د پښتو ژبي کتابونه مي لوستل او له دې سره مي خپله هم ماته ګوډه شاعري کوله.تر ډېره مي خپله شاعري له ځانه سره پټه ساتله خو بیا د ځینو ملګرو په مرسته او لارښوونه مي د شاعری باقاعده پیل د کلاسیف الله د شاعرانو ملګرو سره د ,,پښتو ادبي ټولني،، څخه وکړی.
د ملګرو ډاډ او حوصلې راکولو دومره توانا کړم چي نن مي شعري ټولګه چاپ ته چمتو کړې ده.شاعري مي ښه ده او که بده؟ په معیار پوره ده او که نه؟ دا قضاوت تاسو ته پرېږدم خو دومره ده چي تر حاضر ساعته مي چي څومره توان وؤ دا مي کړی دی.
هڅه مي کړې ده چي د خپل دانش او خام عقل برابر د سماج ټولي ناخوالي،طبقاتي تفاوت ،جبري استحصال،قامي مظلومیت ،مُلایت او قبایلي ناولي رسومات او نوري ټولي غمیزي په ګوته کړم چي د دې وخت انسانان ورسره مخ دي.
پخپله شاعري کي مي دخپل ژوندانه تودې،سړې د جانان جفا او وفا ، د هجربادونه، د وصل ماښامونه او د مینې ارزښت ته پکي بشپړه ځای ورکړی دی. د مطلق شاعر په حیث مي هڅه کړې ده

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د ژوند لوړي ژوري په شاعرانه آدابو کي و پسولم او د جمالياتي احساس هغه تنده چي په ژوند کي بايد وي د هغه احساس ترجماني او تجسيم و کړم.

مننه

د خپلو ادبي ملګرو انور انور،نواز قايل، کليم الله کليم،خلاق ودان،ستارزړی، خدائيداد شبګير،محِب محسن، عالم عادل، سلام کاکړ ،ظفرفدا، ګلزار عاصم، لعَل محمد عاصم، حبيب ثاقب، سميع خوشحال ،حليم کاکړ او زين الله کليوال ډېره زياته مننه کوم چي د شاعرۍ په اصلاح کي يې مرسته راسره کړې ده ، د ميني يې پوره وړی يم.

مننه

د خپل سياسي او محترم ملګري سيد اکبر کاکړ او هغو ټولو ګوندي ملګرو زښته مننه کوم چي زما سياسي او نظرياتي اصلاح يې کړې ده او د ژوند په هر ډګر کي يې کلکه ملګرتيا

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

راسره کړې ده .او د ملګري احسان الله میرزیي د زړه له تله کوروداني کوم چې د کتاب د مالي لګښت په چارو کې يې راسره ډېره مرسته کړې ده.

مننه

د کلاسیف الله د سیمي د تکړه سندرغاړو لکه امین شباب،بشرمل کاکړ،رحمت واقف او روزي خان شوق کور ودانی کوم چې په خپلو ښایسته اوازونو يې زما شاعري زمزمه کړې ده.

په مینه

عزیزاحمد عزیز

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

دا فرسوده مړ د لویانو نظام
د زورورو چاپرانو نظام
د څو بې رحمه شیطانانو نظام
د ځناورو دلالانو نظام
چیري چي ګټه څو ماره پړسوي
چیري چي هر اسراحت خان ته نصیب
چیري چي خوار ته ژوندون شین تاورین دی
د دنیا خوند او خوږلت خان ته نصیب
چیري چي ظلم وي ظلمت اوسیږي
چیري چي قدر د بشر نه کیږي
چي و لوړپوړو ته هر څه ور رسي
داسي نور ګران دی نور وخت تر نه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

له دې نظامه بغاوت پکار دی
دې کې ساه تنګه د خوارانو خلکو
دا په هیڅ شکل د منلو نه دی
بس په یو ځای شئ زیارکښانو خلکو
د مزدور ټټره پاکول په کار دي
د جبر مخته درپدل په کار دي
د نفرت لیکې ختمول په کار دي
شمعه د علم بلول په کار دي
له غلامۍ نه ځان اېستل په کار دي
له هره لوري پاسېدل په کار دي
دا ځناور رسوا کول په کار دي
تر ځپل مرامه رسېدل په کار دي
چې سره یو رنګ انساني ژوندون شي
داسې بدلون ته لاره ورل په کار دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

په دنیا څه کوم که خپل که راته ځان و وایي
خدای خو دي وکړي چې جانان راته جانان و وایي

د څو غټانو درباریان دي ورله ګټې کوي
غاړي تازه کړي ایاتونه د قرآن و وایي

زما ایمان دی چې د خوار سړي اواز اُچت کړم
ته خو هغه کوپ چې څه درته خانان و وایي

په ځان کي و ګورم چې خوله يې شوه خطا که څنګه؟
هغه تجلی چې راته کله ګران و وایي

خپله خو تاته ښکاري پره يم خو زه چیري منم
هله منم چې قصیده دي غریبان و وایي

د ژوند په کلي کي **عزیزه**! لا بې برخي نه یو
داسي څوک شته چې د خوارانو د ارمان و وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

هيڅ نظـر پـر ما د احسان نه لري
زړه لـکه چې هغه جانان نـه لري

هغه چې په ځیرو جامو ګرځېدل
نن هم خواروزار دي اسمان نه لري

زړه مي غواړي ووینم یو داسي کَس
څوک چې په دنیا کي ارمان نه لري

ته چې یې تواف ته هره ورځ راځې
دوئ یوه خویه د انسان نه لري

چاچې هم رټلی وو دا خوار اولس
ګوره نن په غاړه ګرېوان نه لري

ما **عزیز** چې څومره شکلي ولیدل
هیڅ څوک ستا په رنګه چشمان نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیا مي ژوندون احساس کړو پیا مو سره روغه وشوه
یاره خوب وینم که رښتیا مو سره روغه وشوه

نه څوک راغلي دي نه پړ مالوم نه وړ مالوم دی
بې له خاثانو بې مُلا مو سره روغه وشوه

موږ په خندا کي یو له بله مرور شو سره
موږ مخامخ شو په ژړا مو سره روغه وشوه

پیا به بدلون راځي چي ظلم د هیڅ چا نه منو
که خواران یو ږغ شو پر دا مو سره روغه وشوه

څه غچ دي واخیست د خوار قام د بربادۍ د بدل
څوک مو تر میان ناست وؤ پر چا مو سره روغه وشوه

جانان وئیلو عزیز نور یواځي نه پرېږدمه
که خدای پر یو ځای کړو او لا مو سره روغه وشوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم یو تورتم چې پر جهان یادیږي
دلته وجود لري هر آن یادیږي

څه د حالاتو مجبورۍ به لرم
ګنې خدای شته ډېر مې جانان یادیږي

چې تر سهاره به موږ دواړو شمېرل
کله دې ستوري د اسمان یادیږي؟

خپله دې هم پر دنیا څه کړي دي؟
که دې تش نوم د خوشحال خان یادیږي

دلته د بل په غم څوک نه دي خبر
دلته و هر چاته خپل ځان یادیږي

چې د ځېلي قام په غم غمجن وو
نن راته ډېر هغه انسان یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه په څنګ هنر دي و ناز اوو
ساده عزیز مي په ایمان یادیږي

څلورشعرونه

لږ خو یې پوی کړه یم ستومانه ما له خوبه پاسي
غزل خیالونه دي جانانه ما له خوبه پاسي

په ډکو سترګو ورته ګورمه یواځې ناست یم
ستا تصویرونه پر ما ګرانه ما له خوبه پاسي

هغه یې نه مني د خپلو سترګو زور نه مني
ته پرې ګواه اوسه اسمانه ما له خوبه پاسي

ستا پرندي سترګي نازولي کاته تیر باڼوګان
ته راخیر نه یې قربانه ما له خوبه پاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ستا په باب لیکم خوندوره شي څو ورځې کیږي
هره خبره دې سندره شي څو ورځې کیږي

لکه چې نور یې لمسوي خو ځکه داسې کوي
اپله پر نه ګای مروره شي څو ورځې کیږي

ګرانه بې تا چې شوم معیوب یم له هر څه و وتم
لکه مرغه چې بې وزره شي څو ورځې کیږي

خدای مه کړه کور یې لکه ییا زما پر سر وهلې
مخ رانه پټ کړي په لار تره شي څو ورځې کیږي

ییا پر منبر وعظ د قتلو کوي او ییا مو وژني
ییا مې تر غوږ هغه خبره شي څو ورځې کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لاري مل مي وۀ پر ښنګ به مي روان وۀ **عزيز**
کاش که جانان و وايي يو وخت مي جانان وۀ **عزيز**

وئيل يې نن و رقيبانو ته خبر شومه زه
نور نه پوهېږم خو له زړه راباندي ګران وۀ **عزيز**

پر نه خبره به يې زړه بدېدى هم ښه کېدى
عجب ساده وۀ عجيبه غوندي انسان وۀ **عزيز**

که د حالاتو مجبورۍ نه وائ هغې به وئيل
داسي به نه وۀ والله سم به مي په ځان وۀ **عزيز**

ماته بې و وئيل چي نور دي په پاک خداى سپارمه
بيرته به رالو او پر خپل ګاى به پښېمان وۀ **عزيز**

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحیا څادر یې واغوست زما مینه پښتنه شوه
مستې هیلې مې شوې ځوانې لا مې نوره تلوسه شوه

اوس دې یاد دي که دې هېر دي تا به دا راته وئیلې
بس تر مرګه پورې ستا یم دا مې تا سره وعده شوه

ناخبر جنتې وروره چې دوزخ دې راته جوړ کړو
دغه تکه سپینه توره دې د چا په وینو سره شوه

توري خاورې شول قتا شول د هغې مور ارمانونه
نن د زوئ په وینو سره ده نن یې پورې دروازه شوه

زه دې پېژنم مختوره چې د چا د لارې مل یې
نن دې بیا بادار راضي کړی نن دې بیا تبۍ توده شوه

چې تر اوسه لوی قاتل وؤ چې تر اوسه ګناهکار وؤ
نن د هغه سرې مل یې اوس دې هغه ژبه زده شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عزیز باندې مئین دی چې مدام ورپسې ژاړي
له هغه بام څخه وګورئ هغه پېغله ښکاره شوه

درې شعرونه

لکه جنت کې چې روان یم له دنیا نه لاړ شم
ستاسو تر کلي چې زه کله هم جانانه لاړ شم

خلک دې ټول د کوڅې وائي دلته بیا مه راځه
لږ مې دې پوئ کړې چې زه څه رنګه له ځانه لاړ شم

په جانانه غېږ کې یې دا رنګه سکون درلودئ
زړه مې بیا نه غوښت چې له ګران افغانستانه لاړ شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

کله ګلاب کله لمبه شي جانان
بلا مزې وي چې غُصه شي جانان

دلته مې خیال او ځان له واکه وځي
کله چې هلته راښکاره شي جانان

د عشق جهان کې بلا زړه ته تپر دی
کله غزل کله ټپه شي جانان

زه چې پر خپل ژوندانه فکر وکړم
یوه حسینه شان کیسه شي جانان

په داسې حال کې زندګي تېروو
کله ترې زه کله خفه شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څنګه بانه* وکړي هلته څنګه محفل جوړ کړي
دلته زخم زخم راکړي هلته ګُل په اوربل جوړ کړي

د خالق قدرت ته ګورم او بیا زه ورته حېران شم
چاته څرنګه ژوند ورکړي چاته څنګه اجل جوړ کړي؟

په هغه ورځ پېښي زیاته نازنینه ښایسته وي
لېونۍ چي سینګار وکړي ښکلی ځان لکه ګُل جوړ کړي

خداي دي دلته له غمونو ښایسته پېښور ساتي
هم دي هلته د خیالونو نازولی کابل جوړ کړي

کله کله مي ورخپل کړي ما جانان په زړه کي ساتي
کله کله انکار وکړي بیا د نه راتلو چل جوړ کړي

هغه اوس یواځي نه دی اوس یې ځان سره ساټ تېر دی
ستا **عزیز** په شپه کي کښېني دسلګو نه غزل جوړ کړي

***بانه**: د عذر یا بهانې ته وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

هغسې ځوانه او هغسې بې تازه ګرځوم
د زړه په کور کې به جانانه ستا ښېره ګرځوم

چې دې پدرنګو ته وروښییم دا خپل رنګونه
نو ځکه زه ورپسې لاس کې آینه ګرځوم

سترګې يې پې ډکې شوې له اوښکو په ته زړه يې ویل
جانانه شوم ډېره ناوخته دروازه ګرځوم

قسم مې کړې درته شېخه چې منم به دې نه
که خولې ته راشې هزار ځله خو توبه ګرځوم

عزیزه! سر ځې او که مال خو پروا نه پرې کووم
له دې چوکاټ او له دې کوره به لمبه ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

بې وسه ګورم د دِلبر کلي ته
د نازنین یار مرور کلي ته

هیڅ پکښې نه وو بس سپېره پاته وه
په اُمید لاړم د ګودر کلي ته

ډېر مظلومان به دې تر غاړه نیسي
که ته حاضر شوې د محشر کلي ته

کاڼي په لاس مې غریبان لیدلي
په لڅو پښو د زورَور کلي ته

بیا مې توبه ده یاره نه به راځم
ستا د تهمت و ستمګر کلي ته

ستا د وصال به ډېر سوالونه کوم
عزیز که لاړم د سرور کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمرونه تېر شو چې جُدا یو بس دی روغه کوو
هسې د خلکو د خندا یو بس دی روغه کوو

هغه رقیب مختور ته وګوره خوشحال په مونږه
چې تهمتونه سره وایو بس دی روغه کوو

هغه دې یاد دي یو بې بله په مو ته وؤ وخت تر
لیرې د نورو په رضا یو بس دی روغه کوو

تر څو به داسې د پرېدیو په پنجو کې ګیر یو
تر څو به داسې پېښوا یو بس دی روغه کوو

زما د سر دښمنان ټول سره را جمع کړه بیا
وایه عزیزه! چې مونږ ستا یو بس دی روغه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

که دي شوم بيا پر سترګو دوؤ برابر
درځم په در لره پر پښو برابر

ما ويل زړه مي ستا له غمه شين دی
ده ويل دا به شي ورو ورو برابر

د قلم ژبه هله خوند پيدا کړي
چي شي په ژوند پر حادثو برابر

چي سره يو کړي دا پيوزله مخلوق
منم دي هله پر پښتو برابر

چي د وصال په جام يې نه کړې اوبه
عزيز به نه شي ترهغو برابر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورشعروته

زړه مي ناڅاپه په درزا شولو پرون ماځیګر
هېر به مي نشي تر قیامته د جنون ماځیګر

لکه د کال په شاني اوږد شي ما لیدلي خپله
خداي دې ځِن ساتي هر سړی ګران د پیلتون ماځیګر

موړ يې په وینو رنګولي یو په هره ورځ کي
موړ يې نه پېژنو چي څه وي د سکون ماځیګر

هغه د چا په غم کي ډوب وو چي مدام يې ژړل
هغه چي ایښي به يې سر وو پر زنګون ماځیګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

د زړه په کور کې مې هغسې ارمان پيا پاتـه شو
مکمل نه شولو تصوير د جانان پيا پاتـه شو

د جبر کوم سيلاب چې راغلئ زه او ته پې پوړو
مُلا هم څنډې ته ولاړ وو او خان پيا پاتـه شو

چې د يتيم پر اتڼګو به اوښکو ليکه وکړه
ما ويل را ړنګ به شي خو ګوره اسمان پيا پاتـه شو

پيا مې د خپل خلوص په پيه باندې دا وګټل
پيا له ملګرو شوم جلا او کاروان پيا پاتـه شو

جبر که څه هم بدل شوی خو کم شوی نه دی

هر څه د لويو دي عزيزه! خواران پيا پاتـه شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

د زړونو خوښي خو چلا چلا دي
د جانان سترګي له هر چا چلا دي

راته یيې ووېل په مرګ به درځم
په ژوندون لاري زما و ستا چلا دي

ته په محل زه په جونګړه کي ناست
کړي چي تا، کړي چي ما چلا دي

هغه دقام د حق راوړونکي خلګ
هغه له دغو په رښتيا چلا دي

عزیز د یار په زړه کي کور جوړوم
ځکه خوارۍ مي له دنیا چلا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمرګ په غېږ کي راله بله زندګي راکوي
ما د اورونو په لار ېيايي خوشحالي راکوي

وخت برابر دی چي سودا ورسره وکړمه زه
محبوبا غواړي رانه زړه، راله ځواني راکوي

ارمان يې دا دی چي له ګوتو مي قلم وباسي
هڅه يې دا ده چي ټوپک راله دستي راکوي

د ده چي خوښه وي نو هر څه په اسانه يوسي
خو ماته خپل حق لا په سوال او په زاري راکوي

عزيزه! دلته وينم زه چي ورور د ورور دښمن دي
داسي څوک نشته چي به درس د ورورولي راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

داچي دغم پلنډه زما په سر ده
ستا له تهمته مي آشنا په سر ده

پټ د سينې په حال يې ځان کړه خبر
سپينه پګړۍ خو د هر چا په سر ده

ځکه مو اوس د صبر څاک نيولی
د هر چا طمعه د سبا په سر ده

د ځلاند ستورو په شان ډېر اشنايه
ستا دښايست خو انتها په سر ده

زما د خوار قسمت به دا حاصل وو
چي ستا خندا زما ژړا په سر ده

شاعران نور دي چي شعرونه ليکي
عزيزه! ستا هسي سودا په سر ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر جمال یې لیکم جانه پر ښکلا یې لیکم
ما چې غزل کله لیکلې ده پر تا یې لیکم

که په دروغ لیکم مولا مې دې ګونګی کړي خلکو
یوه ټپه لیکم یو بیت لیکم رښتیا یې لیکم

که چیرې و وینم چې ظلم پر مظلوم روان وي
دا مې یقین دا مې ایمان دی خامخا یې لیکم

د هر وطن حسن ستایلو له وي خپل شاعران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم

ما یې پر لاس **عزیز** لیکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئیل یې بیا ورځمه بیا یې لیکم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

زه يې د مخ په آئينه کې ورک شوم
که يې د زلفو تارېکه کې ورک شوم

بيا د راتګ اميد مې نسته خلقه!
په داسې کور داسې جلوه کې ورک شوم

زما دهيلو غوټۍ مړې کړې خزان
زه په ناترسه زمانه کې ورک شوم

اول مې څرک کاوۀ زه لمر پېژندم
هغه غمې يم په اپره کې ورک شوم

له خپله ځانه او دنيا بې خبر
ستا دښايست په سلسله کې ورک شوم

عزيز په دې باندې ډېر فخر کوم
د اديبانو په جُمله کې ورک شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډک محفل کې هم اېکړ یمه څه داسې کار دی
په ژوندانه کې لکه مړ یمه څه داسې کار دی

دا څوېم وار دی چې جانان راباندې ګرَمه کوي
دا څوېم وار دی چې زه پړ یمه څه داسې کار دی

هغه په خود کوې نازونه څه عجبه نه ده
زه ملامت یمه زه اړ یمه څه داسې کار دی

ډیرې مودې وشوې ماښې دی او خبر یې نشته
چې هوادار یې د روغېړ یمه څه داسې کار دی

حالات چې و ګورمه تا و ماته نه راپرېږدي
خو زړه مې وایي چې ستا وړ یمه څه داسې کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

راشه چې وکړو سره پیا خبرې
جانانه خوند راکوي ستا خبرې

د زړه په مینه خو خبر یو سره
خیر دی که وکړې دا دنیا خبرې

تر څو به سوزم د پېلتون په اور کې
تر څو به اورم پېنوا خبرې

دبابا غوښې مې لیوانو یوړې
پیا د یتیم دي په ژړا خبرې

په داسې ښار کې استوګنه کوم
دلته خلک بد وړي له رښتیا خبرې

دلته د حق ژبه ګونګۍ عزیزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند مي زاوال شو تماشه شوله قرار نه شو
ځان مي تر جار کړو خو هغه سړی مي یار نه شو

پر هره لار ورسره لاړم هر فرمان مې مانئ
یوه ګړۍ راسره هم جانان پر لار نه شو

تشي بد دعاوي ورله ټول عمر خواراتو وکړې
ځکه خو مست دی خان خاني کوي او خوار نه شو

عجبه نه ده د دې ظلم په وطن کي وروښو
د قام خبره چا کوله او په دار نه شو

ما ټوله شپه کول باران او د سیلۍ سوالونه
جانان بیا هم لاړو سیلۍ وه خو ایسار نه شو

چي بې له تا یې شو جانانه د ژوندون وختونه
توري تیارې دي پر **عزیز** چیري سهار نه شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هغه مې ځان دی په ځان خندګه وکړم
چې نه هېرېږي جانان، خندګه وکړم

چې هیڅ یې نه کړو را او لوټ یې ډېر کړو
اېله صفت نو د خان خندګه وکړم

خوب ته مې نه پرېږدي شبګیر مې ساتي
په خپل نامرده ارمان، خندګه وکړم

په پټه خوله پر مظلوم نه پاتېږي
په خپل دننه انسان خندګه وکړم

زما **عزیز** دی نه پرېږدمه
پرېږدم به کور او خپلوان، خندګه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر ساعت کې کوم ستا فکرونه
راسره مله دي وي اشنا فکرونه

په یو ساعت کې یې دنیا پرته وي
ځومره خواږه د دلرُبا فکرونه

خدایه یو ځای به سره ځنګه شو موږ
دلته د هر چا دي چلا فکرونه

موږ د ماښام د ډوډۍ فکر لرو
تا سره نشته پر دنیا فکرونه

راځئ چې ټول سره یوه ډله شو
بس دی نور وکړو د سبا فکرونه

عزیزه! شه د ستړي قام خواخوږی
پرپږده عیش او بې مانا فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ستا و تصویر ته مي کتل د زړه قراره ناست وم
عجب ناورين وو زه ماښام پيا تر سهاره ناست وم

د پیوسۍ عالَم وو ډېر مي ژړل ،ډېر مي ژړل
ستا له يادونو سره ګډ وم ګرانه ياره ناست وم

مُلا کافر کړم چي مي غوښته ازادي ملګرو
په خپل وطن کي وم مګر خو بې اختياره ناست وم

تا چي ويل دالته راځم او نه راتلې جانانه
پر هغه ځای به هره ورځ ناست وم بې کاره ناست وم

منم چي ستړی وم زهير وم خو ډاډه به هم وم
له مُلا ناست ومه، له خان او له سرداره ناست وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

چې په لیدو پورې یې ساه اخلمه
ستا د دې مړو سترګو بلا اخلمه

هم په دنیا هم په عقبا مې کافي
چې د خوږې مورکۍ دعا اخلمه

زما و زړه ته یې معلوم دی قدر
ځکه جانان په زر بها اخلمه

ستا و کوڅې ته چې درځم جانانه
قدم د اوښکو په رڼا اخلمه

پر شیرین یار مې پېرزو کیږي کله
عزیز د غم پلنډه په شا اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

چي په خیالونو کي يې وَ رسم تر دره پوري
والله چي ډوب شم به خوَلوکي تر دي سره پوري

ددې نظر قایل یم خپل حق به په خپله اخلم
زه انتظار کولای نه شم تر محشره پوري

درته قسم خورم د زیارکښو،مزدورانو ږغ به
زه رسوم چي یم ژوندی تر بحر و بره پوري

چي ما و تا به همېشه سره راتلو جانانه
پر هغه ځای باندي یم ناست تر ماځیګره پوري

نور يې پرېدی توپک له لاسه ښخه کاږو راځئ
دقلم ږغ به وړو اشنا تر لر او بره پوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ژوندون مي ټول تېر شو په دغه هیله بیا به راشي
له کلو تللی مرور جانان پخلا به راشي

دا چي له اوښکو څخه ډکي سترګي تل ګرځوم
هیله مي دا، چیري ناڅاپه دلربا به راشي

هره ګړۍ د انتظار یې د کلونو په شان
چي ویني ویني وطن ګل خوره قضا به راشي

د صبر چاره د زړګوټي په دې ډول کوم
خیر دی که نن نه دی راغلی خو سبا به راشي

داسي مي مه بوله چي مرګ تر ژوندانه خوښوم
دغه وختونه چي پر ما دي نن پر تا به راشي

داسي وخت خدای خبر چي و وینم **عزیز**! په سترګو
چي سره یوشو، یو مرام، یوه سلا به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

ستا له تصویر څخه به مخ پر بله نه اړوم
تر څو چې کړه د ژوندون پر هدیره اړوم

په کوم ساعت چې دې پېلتون راتلو زما پر لوري
په هغه وخت یې وۀ نیت کړی چې پاخه اړوم

داسې فکرونو سره مخ یمه جانانه همیش
ستاله اولفت څخه به څه رنګه خپل زړه اړوم

ستا په یاري کې مې وجود پر سره انګار کړېږي
بس حال مې مه پوښته ژوندون دې ورځ او شپه اړوم

جانان چې وړی له خپله ځانه سره دا یې وئیل
عزیزه! زړه دې د غمونو همسایه اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلَته ښه ژوند دی هلَته یې هوسا مه راځه
دلته مقتل دی غلامي ده پر دې خوا مه راځه

ها جانانه انداز یې نه دی ډېر بدل شو جانان
هسې یې دا نه دې وئیلي چې ته بیا مه راځه

هغه رنګین ماځیګري نشته هجرې ورانې دي
په ویتو لت پت ده سور اور ده پښتونخوا مه راځه

تا ژړولي د مظلومو افغانانو مېندي
پر خوله دې هیڅ چیري هیڅ کله هم خندا مه راځه

اوښکلني سترګې له ظالم دستوره راله وایي
عزیزه! زه به درته ډېري کوم دعا مه راځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دثواب دی د لیلا د زلفو ول لټوم
د ژوند په هیله راوتلی یم اجل لټوم

پیغلي يې خیژي و سنګر ته دسیالۍ د پاره
هسي ثادان یم په دې سترګو کي کجل لټوم

پر دغو خلکو لا تر اوسه لمر ختلی نه دی
نه يې سپوږمۍ شته نه يې ورځ زه يې مشعل لټوم

کلونه تېر شول په دې لاره چې سفر کومه
ازل مې دا د ژوند تر پایه به منزل لټوم

په دغه کلي کي واکمن دی بې هنره خلک
نور دې اولس ته ،،صنوبر،، غوندي اتل لټوم

چې ستا د مړو سترګو صفت يې پکي نوي کړی
عزیز ناکام شومه تر اوسه لا غزل لټوم

،،صنوبر،، کاکاجي صنوبرحسین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کې مې بس دغه څو رښتیا خبرې کړې دي
ما چې د غزل په ژبه ستا خبرې کړې دي

ته چې مرور یې لا دې نه وینم په هغه ورځ
ګونګ دې شم که چا سره مې بیا خبرې کړې دي

بیا مې مرګ روا شو بیا فتوا راپسې ګرځوي
بیا په وازه خوله هغه مُلا خبرې کړې دي

تا له خو هیڅ نه دي ما تر عمره ژړولئ شي
نن چې دې ریبار ته په خندا خبرې کړې دي

دوئ وایي چې تاسو به هیڅ نه وایاست او چپ اوسئ
ما که څه روا که ناروا خبرې کړې دي

چا دلته د امن او سکون خبره کړې ده؟
چا دلته د علم او رڼا خبرې کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم لیکم که چپ د شاعرۍ جاج به مي ټول اخلئ
ما په ژوندانه کي بس هم دا خبري کړې دي

نن به راته سم سوګند کوي چي ستا یم، ستایم بس
یه عزیزه خلګو راته ډیرې خبري کړې دي

دوه شعروته

زما مجبوري احساس کړه ګران مي کړه یواځي یمه
یاره در خپل مي کړه جانان مي کړه یواځي یمه

ما ستا د پاره ټول ملګري او یاران پرېښودو
له ځانه ورک یمه د ځان مي کړه یواځي یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له عقله کم نه دي غمونو دي سپزلي خلک
له کم نصیبه په اورو نه دي داغلي خلک

د جوړیدو امید یې وي خو ځکه ژوند تېروي
د هجر اور چې پر لمبو دي کړولي خلک

تر اوسه ګرځي بې اسرې فکر یې وه نه کړو چا
آه وچغار کوي له ویره دردیدلي خلک

ورځ په محشر به دي تر غاړه رب قهار و نیسي
تا ډیر په جبر بې قصوره ژړولي خلک

د هغو نوم او ناره دواړه پر دنیا ژوندي دي
تاچي د ظلم په دار کله خپژولي خلک

چي د واکمنو مخ ته وکړي په رښتیا خبره
عزیږه! شتون لري نپستی نه دي ښاغلي خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ارمانونو مي په زړه کي زلزله جوړه شوه
په هیله هیله مي له ژونده تماشه جوړه شوه

خالقه خدایه داسي وخت پر غریبانو راغلي
د څوغټانو یې په ژوند باندي مېله جوړه شوه

چي نیت صفا وي تر ړنده سترګه هم اوښکه راځي
له پندو لارو د وتلو دروازه جوړه شوه

دغه احسان د هېرو نه دی چي پر ما یې کړي
له دوو چشمانو مې د ژوند ټوله کیسه جوړه شوه

غرض دي نور وو ټول جهان ته لکه لمر ښکاره وؤ
دا څو کسان دي د راتګ هسي پلمه جوړه شوه

پخوا خو یو **عزیز** ویاند وؤ په دې ټول کلی کي
سوکه سوکه خلک راټول شو قافله جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناروغه زړه به له پېلتونه خامخا جوړوم
له مودو تللی مرور جانان به بیا جوړوم

په دې ظالمه زمانه کې زندګي ګرانه شوه
له خلکو لرې یوه جونګړه پر صحرا جوړوم

راته معلوم شوې اې مختوره د رقیب په خوله وې
هسې دروغ وؤ تا وئیل چې ها او دا جوړوم

چې حسن زیات وي د حسینو قدر هم پکښې وي
مزدور لالي له د خوبو بله دنیا جوړوم

که څه هم زه **عزیز** په خاورو کې ژوندون تېروم
تاله محل د زړه په کور کې دِلرُبا جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور خو زاوال دی ساه تنګي ده او ستومانه ژوند دی
ژوند چې جانان دی خو تر تا پوري جانانه ژوند دی

نور د هوس دنیا او خوَښې له ما ټولې پاته
دا چې تر اوسه یې لا ژغورمه له خانه ژوند دی

د بلاګانو، ځناورو نه خوندي دی خلګو
دلته که خوَږ دی که بدرنګه له انسانه ژوند دی

چیري چې نشته رنګین خیال، او شعور وده کړې
هلته هوسا دی هم هَلته په اسانه ژوند دی

د ظالمانو په نړۍ کې د ظلمت کلې کې
زه یې نیولی، ما نیولی له ګرېوانه ژوند دی

نور درته څه و وایم څه دی نازنین دی که نه
سترګې دي ژوند، بانه دي ژوند چوړ دي خندانه ژوند دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صفا مخ دي زندګي اوس راته ګرانه ښکاري
د روڼ سبا طمعه دي ماله را ویرانه ښکاري

شوم لیوني بس اوس په دښتو شاړو شپې تېروم
مړ به مي هم کړي علامې داسي جانانه ښکاري

یو ورځ به راوړي افتونه د دې ښار پر لوري
څه اثرات دي لا اوس هم راته طوفانه ښکاري

ځوانان لیږي او دی په خپله پرتغري پاتیږي
دا مي یقین دی او دغسي له فرمانه ښکاري

باید چي یو شو د نفاق اورونه مړه کړو زیاته
کني عزیزه! بیقدري مو راروانه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایستو سترګو جانان مرور
نن راته ځمکه هم اسمان مرور

له تازه ډکي پيې خونکاري سترګي
هم ښکار کوتکي باڼوګان مرور

د دومره ظلم وس دي نه لرم زه
په دې له تا نه شي سبحان مرور

د ستري ژوند به درته څه وو وايم
د زړه له کوره مي ارمان مرور

ځکه مي اوښکي تر دوو سترګو راځي
د زړه قرار شاهِ خوبان مرور

عزيز دي بيا صفت نيمګړی وکړو
هم مي قلم هم مي بيان مرور

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دي تیرېږي د هجران په سایه
چې رقیب ګرځي د جانان په سایه

د دنیاګۍ تصویره ښکله جوړ شوې
درکې نن ډېر ګرځي د ځان په سایه

جانان جدا مي شو له ښکله ښځه
ده زندګي مي د زندان په سایه

په بخت مي و نیوی د کاغو اواز
جواب یې راغلی د ارمان په سایه

خلک د یار په ښکڼ کي شپې تېروي
عزیز د شعر شومه روان په سایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت به راشي نن مي هيله په زړګي کي راله
ستا د وصال تنده جانانه په مستي کي راله

په ژړا سر وه په سلګۍ وه فریادونه يې کړل
د وخت مستوره په لڅ سر په تاوسي کي راله

له کاڼي کلک زړه مي نري شو له هجرانه څخه
اوښکه له سترګو د جانان په جدايي کي راله

په محفلو کي راله نه راتله خندا پر شونډو
نن يم حيران څنګه هغه په تنهايي کي راله

عزیزه! چا چي به له ډيره کِبره نه راکتل
نن ورته ګوره چي په سوال او په زاري کي راله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

پر خوار زړګي مي ارمانونه د جانان پاته دي
د ژوندون شپې مي په تياره کي د هجران پاته دي

د وخت په ظلم فنا نشو نه يې ماتې ورکړه
په دغه کلی کي اوس هم څو اتلان پاته دي

چي شپه او ورځ اوښکي ترې څاڅي د جانان په غم کي
په اوښکو هم نه شو ړانده روغ مي چشمان پاته دي

ډېر ارمانونه قتل کیږي هره ورځ خالقه!
ستا په دنيا کي ختم نه دي ظالمان پاته دي

د وخت په دوړو فنا شوي عزيز مه هېروه
پکي دلبره څو خويونه د انسان پاته دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې زه او ته پخلا یو، ولې داسې یمه؟
هغسې پیا سره همراه یو، ولې داسې یمه؟

ډېره موده شوې ځدې زړه مې پېلتون ته منې
لکه ملګرې د پخوا یو، ولې داسې یمه؟

ده رامالومه چې هغسې مینه پاته ته ده
لکه یو بل ته په دعا یو، ولې داسې یمه؟

په ډک محفل کې راته ولې بل څوک نه وې ښکاره؟
لکه چې زه او ته تنها یو، ولې داسې یمه؟

ته مې **عزیز** یې او زه ستا یمه تر مرګه پورې
لکه په زړو کې سره وایو، ولې داسې یمه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم مي قولونه ستا په یاد دي هم مي کار په یاد دی
ستا مي ترخې خبري یادي دي هم جار په یاد دی

زما تر غوږو خو لا زګېروی او لا ژړا وي مدام
تاته اواز د شپېلۍ یاد دی لا سِتار په یاد دی

اوس د لویانو په رضا یې او هر څه یې منې
وه دروغجنه تا خو وېل چې زما خوار په یاد دی

چې پر ما وخت وو د سختۍ دا مي لیدلي ټوله
هم مي مُلا د کلی یاد دی هم سردار په یاد دی

وه ښایستې محبوبې تا خو مي څهره هېره کړه
زما دي تر اوسه د ښنګړیو شرنګهار په یاد دی

خلکو وئیلو چې دنیا پر بله خوا روانه
د لېوني عزیز تر اوسه لا خپل یار په یاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته قبول نه دي په هیڅ چي دي هرڅه وتاته
وخت راتڅدې دی چي در وا به ړوم خوله وتاته

ته خو یې نه منې چي زه دي کړم په غشو زخمي
خو پر خپل ځان دي ګواهان دا خپل باڼه وتاته

سوال د یوې پوسې کومه دومره ګران هم نه دی
خو وخت څه داسي دی کوم یې په نه زړه وتاته

د وخت غاصبه بیا به ته کړې په شا ګرځوې
که سره ټول په کومه ورځ شو پښتانه وتاته

چي دي زما د مرګ د پاره کړو تیار غلیمه
هسي نه اړ شي په دې دار باندي خاته وتاته

عزیزه! زړه مي یې ژوندون مي یې جانان مي ته یې
ځکه خو غاړه غړوم تر دپواله وتاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خړه پړه او ویرانه پاته
زموږ کوڅه ده بې جانانه پاته

اتلان هر وخت وي د ننګ پر ډګر
بې مخې تل وي له میدانه پاته

په څه اشرف دمخلوقاتو خدایه؟
دلته کوم شر دی له انسانه پاته؟

په هره خوا دي ظالمان کشوي
کومه ټوټه دي کړم ګریوانه پاته؟

بېسوادي وي ضعیفي د ملت
ځکه سیالي در نه افغانه پاته

عزیزه! ډېر وینم ایمان یې نصیب
ډېر په دې ښار کې بې ایمانه پاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

عزیزاحمد عزیز

سوكه سوكه د زړګي چيغه تر زبانه رسي
صبر تمام شو اوس مي لاس ستا تر ګریوانه رسي

تا اُميد نه يمه په هيله زندګي تېروم
دغه فرياد به لا يو وخت كي تر جانانه رسي

ځكه يې غواړمه نه خپله نه د بل د پاره
دا سلسله دي د شپېلۍ تر احسانه رسي

د وخت فرعون چي يې د ظلم زولنو كي ساتي
دا هغه خلګ دي چي آه يې تر آسمانه رسي

عزيزه! ځه په هغه مينه پښتانه خبرَوؤ
چي له امينَ* تر امانَ* او خوشحال خانه رسي

*حفيظ الله امين او غازي مير امان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبې ویدې شولې افکار ویده شو
ډېر اتلان ویښ په دار ویده شو

چې یې وَیل موږ ته بیداره اوسئ
اوس په خېرو د اغیار ویده شو

په لوړه، تنده غریب شپه تېره کړه
په پېغمۍ باندې سالار ویده شو

په ژوند یې نه شولو د ځنګ ملګری
نن د محبوبې پر مزار ویده شو

خدایه دا شپه که د وصال اوږده شي
پر زنګانه مې شیرین یار ویده شو

دلته **عزیزه**! له چا وکړو ګیله
چې دښمن ویښ شولو غمخوار ویده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو ویښ نه شو اکثر ویده دی
له هره غمه بې خبر ویده دی

څوک انتظار کې د خیام ځنګیږي
څوک بیا په هیله د کوثر ویده دی

نورو ته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چې نهر ویده دی

خدایه سهار نه کړې جدا به شو موږ
په پسته غېږ کې مې دلبر ویده دی

دلته تیارې دي او تیارې به اوسي
تر څو عزیزه! چې بشر ویده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښنګړو شرنګ وو د توبو پر کلي
زه چي راتلمه پر سپېدو پر کلي

چي یو د ېل له غمه نه وي خبر
دا به پېغور وي د پښتو پر کلي

چي د رڼا صفت و ېل ته کوي
پېخي تیاره وي د هغو پر کلي

اوس په تنکۍ ځواني کي ګډه شوله
اوس یې مستي ده د ښو پر کلي

اوس هغه کلی هدیره ښکارېدو
د سلګو ږغ وو د شملو پر کلي

هغه د ېل په غېږ کي شپې تېروي
عزیز لا ګرځم د وعدو پر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا تر مرګي د ترړون کړې وه وعده پرته ده
هغه ستا لیک مي ایښی هغه کتابچه پرته ده

په ګرځنده کي راسره دی ستا لیکلی پیغام
له تللو پس دي هم له ما سره تحفه پرته ده

هسي پر نه څه مرور دی چي مودې و وتې
نه څه توی شوي نه څه شوي نه کیسه پرته ده

خاتانو مځکه او اسمان دي سره څومره لیري
زموږ او ستاسو تر میان دومره فاصله پرته ده

بیا د طالب په پردي بم ټوټې شهید ټولوم
هلته یې لاس دلته یې پښه هلته سینه پرته ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړګو کې ګیلې لري که څه وایي
و ګوری هغه کاږه واږه وایي

دا کلی پخوا د ښایستونو وو
څومره په ارمان ستړی شپانه وایي

ماته به دې ږغ کاوو د تنګ پر ځای
ستړګې لا اوس هم مښې ویده وایي

خپله خوله کلا ده هم بلا خلګو
نه یم په خیر خو پښتانه وایي

زه **عزیز** له ژونده ځکه ستړی یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

سوکه سوکه په چل او ول ګډه شوه
بلا په کلي د اتل ګډه شوه

پخه ماښې دي هم بقا نه لري
که د غريب سړي کوډل ګډه شوه

په دغه چل باندې و نه پوهيدم
سره را ګډ يې کړو اوربل ګډه شوه

د روڼ سبا په هيله هيله ګوري
له حيا ډکه په ځنګل ګډه شوه

د سولې خلک جنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مې په کابل ګډه شوه

عزیزه! چيغه د غريب د خولې وه
پاس له آسمانه په محل ګډه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا کلي کي خفه پرته وه
ثن یې په سترګو کي کیسه پرته وه

تش د ښکلا د پاره نه دي سترګي
زما د مرګ پکي پلمه پرته وه

چي د مظلوم په وینو سرې وي همېش
ثن پر هغو شونډو توبه پرته وه

پر وخت بې وخته شوې ملا صاحبه
سهار لا نه وو ټوله شپه پرته وه

د تقوا غوټه دي بې ځایه پولم
پرون د خان پر دروازه پرته وه

عزیزه! دلته رڼا نه اوسیده
ځکه په هر کور کي نېزه پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

په انتظار اتنظار شپه تېره شوه
خواره قسمته په اسره تېره شوه

په مینه مینه په غوځي کي راغله
مسته محبوبه تر توبه تېره شوه

بس د وصال ته به یې خوند اخلمه
اوس د غمونو سلسله تېره شوه

مور خو یې سر او کال په خوله ګرځوو
ستاسو پر کلي خو روژه تېره شوه

بیا به دي جبر پر زوال مخه شي
که پر دا سیمه تاریکه تېره شوه

له خلکو پټ چي مي جانان وؤ **عزیز**
لاړه اوس هغه زمانه تېره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبر نه یو قیامت دی که دنیا کې اوسو
پر داسې سیمه چې څوک نه وایي رښتیا کې اوسو

ړغانده ژبه مو ګونګۍ کړه د حالاتو ستم
په سترګو وینو خو ملګرو ناپینا کې اوسو

چاته مجبور یو کنې دلته راته ګران دی ژوندون
کلی مو اور دی سرې لمبې دي چې بې تا کې اوسو

آسمانه سترې یو بس نور راباندې مه قهرېږه
مونږ په کیږدۍ کې بې همدرده په صحرا کې اوسو

د هغه کلي اتلان مو په دار و ځړېدل
په ځورېدلې دردېدلې پښتونخوا کې اوسو

تر څو به زمونږ د ارمانونو جنازې رالېږې
عزیزه! څوپورې به سترې پېنوا کې اوسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

قسمت مي ئن ويښ شو په ځان خبر شو
د زړه په ځړيکو مي جاڼان خبر شو

د تکبُر ماڼۍ يې و لړزېده
په سوګي چيغه مي اسمان خبرشو

نور دي په سپينو جامو ته تپروزي
دلته هر کَس ستا په ايمان خبر شو

ستا د ستِم زما د قلم له وجي
د زړه پِه مينه رقيبان خبر شو

عزيږه! ځکه مو کورونه وران دي
ځاريان بې ئنګه دی جهان خبر شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لندو سترګو مي پروا نه کوي
جانان جفا کوي وفا نه کوي

چي ټول مالت يې کړو را لوټي لوټي
هغه وَيل داسې به بيا نه کوي

په ها او دا مي خطاباسي همېش
روپيار کيسه صفا صفا نه کوي

لا خو يې و پالي د ځان په رنګه
لا څوک د چا د زړګي غلا نه کوي

چي ماته څه وايي هغه به کوي
مُلا به کار له دې سيوا نه کوي

عزيز به نور پر څنګانه ويده ووم
هغې وَيل خوب دي تنها نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې پیا له اوښکو ډک دي چشمان دواړه
څنګ پر څنګ چې وو رقیب او جانان دواړه

دا ده مینه که جنون دی نه پوهېږم
ځوروي مې ستا وِصال او هجران دواړه

نور پر هر څه مخالف دي یو له بله
خوما وژني پېګانه او خپلوان دواړه

د ایمان شمعه دي مړه وه ځکه ولاړې
چې دي پرېښودل سنګر او میدان دواړه

نن و راشه مقبرې ته که یې ګورې
خړې خاورې شو **عزیز** او ارمان دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

چي دي تش یاد وي راسره اباد یم
بس زندګي وي شایسته اباد یم

ته خو مي لوری د کور بد ایسوې
زه چي دي و وینم کوڅه اباد یم

دوی په مستۍ کي په زوال بې خبر
وایي پر څه کاږم توبه اباد یم

موږ دغه فکر له دنیا جلا کړو
چي که وي توره یا تېزه اباد یم

ته که یې هرڅو ماتېده و غواړې
عزیز به داسي همېشه اباد یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا له خُماره ډکي سترګي کاري وار په کوي
چي داسي نه کوي ته وایه چي څه کار به کوي

د غلامۍ او جهالت دي چاپېرچل کي خلکو
څوک لېوني شته چي خبره د اختیار به کوي؟

د قام تقسیم مو د دي لوئی تباهۍ لامل دی
دا چي هر څوک کوي په خوښه د اغیار به کوي

ځکه مي و غوښته بوسه ترې باوري ومه زه
دا ګُمان کي لاهم نه وؤ چي انکار به کوي

دلته په ډېر ټېنګ ټنګواتي شکلي نه خپلیږي
دغه خوارۍ که څوک کوي نو اپله زیار به کوي

هغه پوهیږي راته اړ دی ماڼی ځکه کوي
که ورته وَ وایم عزیزه! را چار به کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر غشئ مي تر زړه ووتی
چي سَوئ ږغ تر ماته خوله ووتی

اوس په یوه کار باندي نه شرمیږي
ولاړی هغه تر سرَه و شته ووتی

بیا به یې ټوله دنیا نه کړي راتم
که تر دا سیمه پښتنه ووتی

اکثره ګیر شولو هر چا لیدلي
دا یو پر بله دروازه ووتی

عزیږه! څوک چي وو د تاج حقداره
په لڅو پښو زمونږ تر کوڅه ووتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په میان کې مې اغزی پاته شو
رقیب چې و لیدو موسکی پاته شو

زه خو پر نه خبره نه سړی شوم
هغه هر څه کول سړی پاته شو

چې مې ژوندون غوښتو هغه نه کېدو
چې مې مرګی غوښتو مرګی پاته شو

ستا د یزید ظلم په خاورو ګډ شو
ټوم حُسیني مې ګړندی پاته شو

ستا وښایست ته یې چې ډیر وکتل
دا ستا عزیز ګوره ګونګی پاته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته پُرسد هم لیونی خبر دی
ستا په پلمو اوس هر سړی خبر دی

ستا په یاري کي مي اوس دغه حال دی
په ما د کلي هر کوچنی خبر دی

زموږ پر دغو تږپدلو کورو
باندي اوس نه راځي پسرلی خبر دی

نور به دي څه رنګه جانانه ستاییي
ستا په ښکلا خو مي زړګی خبر دی

خانه بس اوس دي پر خانۍ وپرېږه
په ښه او بد مو هر ځلمی خبر دی

عزیزه! هلته کله کله ورشي
په موږ خو هره ورځ مرګی خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ئن یې دردونه پر پرهار ویده شو
پس له عمرونو په قرار ویده شو

د ځو بدمخو د وفا په هیله
په توره شپه کې مو سهار ویده شو

هغه لا ځوک وو چې له وهمه ورک شو
هغه وو ځوک چې پر انګار ویده شو

دلته به امن، امن، امن غواړو
دغه خبر یې کړه تکرار ویده شو

دا ته چې ئن پولې د ویاړ خاوندان
راته معلوم پر کومه لار ویده شو

مُلا په ورځ کې زما د حق غاصب دي
په شپه یې چوف کړ استغفار ویده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیزه! هغه خلګ مه هېروه
چې بې ګناه پر سر د دار ویده شو

څلور شعرونه

ډېر راته ګران دي راسره دي د ګراني خطونه
راله رایاد کړي پخوا وخت ستا پخواني خطونه

کله به ناز کله ماڼی او کله درد وؤ پکښې
زه لېونی، وخت لېونی، ستا لېوني خطونه

اوس لا هم ژوند راکوي اوس هم حوصله راکوي
ستا د ښکلا،ستا دښایست، ستا د ځواني خطونه

زه چې یې لولم ورته خاندم او په سترګو یې ږدم
ستا د اقرار،ستا د انکار، ستا د وراني خطونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ شي د بل په خوله روان شي ما یواځي پرېږدي
څوک چي هم ډېر راباندي ګران شي ما یواځي پرېږدي

د څنګ ملګري وي په چار چار راته ټول رغېږي
خو چي بیا وخت د امتحان شي ما یواځي پرېږدي

ما چي د کوم ظالم پر ضد ورته قربان کړی وي
یار تر هغه ظالم قربان شي ما یواځي پرېږدي

عجبه ده چي څوک مي خپل وي او هر څه تر جار کړم
هغه د بل سړي جانان شي ما یواځي پرېږدي

خوب مي لیدلی که رښتیا شو خو زهره مي چوي
یاران مي ټول سره یاران شي ما یواځي پرېږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوره مو نه کیږي بس ورانه ښه ده
چې جدايي شوله جانانه ښه ده

هسې يو ورځ راته غضب جوړېدې
چې پوره نه شولې ارمانه ښه ده

ښه شو چې را دې کړی په خپله جواب
ښه شو چې نه شوم بې زبانه ښه ده

شوه مې جونګړه د سیلاب په مخه
دغه دې ښه وکړو اسمانه ښه ده

تا به هر وخت وَیل رښتیا حالونه
چې شوې ټوټې ټوټې ګرېوانه ښه ده

نن پر دغه خبره ګډ وو سره
عزیز چې ولاړ شي زموږ له میانه ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په څړیکو کې مې اوسې پر ما ګران دې هغه
قربان قربان یې شم له سترګو نه ځانان دې هغه

څوک چې په درد باندې خبر وې د ځا آه پیژنې
انسانان ټول دې مګر زما په خیال انسان دې هغه

پرونه یې داسې راته وه ویل سبا به درځم
نن ورته ګوره پر هغه قول پښېمان دې هغه

دلته چې څومره لوی ظالم وې نو هغه هوسا وې
دلته چې څومره وې مظلوم سترې ستومان دې هغه

خدایه چې سترې پښتانه په وینو و لمبېدل
مځکه هم نه شوله ټوټې ټوټې، اسمان دې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ ته نژدې یم خو تر اوسه پوري مړی نه یم
ده دید په جام دي ګرانه یاره اوبه کړی نه یم

زما و غاړي ته خو پړي خلګو ډېر جوړ کړي
خو زه پخپله د هیچا د غاړي پړی نه یم

که خدای کول پیرته راځم پیرته به ته ظهیر یې
چي پیرته راشم زه داسي سیلاب وړی نه یم

کلونه وشو چي پېلتون دي په خندا تېروم
تر دې کسب چار شم تر اوسه پکي ستړی نه یم

عزیز د زړه او وجود ټول اختیار چي چا ته ورکړو
هغه جانان وایي چي زه ستا پوروړی نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

دومره مي باړ شي يوه خوا نه کيږي
راشه چي يو ځای شو بالا نه کيږي

خلګو وئيل چي جانان نه هېرېږي
نه مي منل دا دی رښتيا نه کيږي

اوس خلګ لاره و آسمان ته باسي
زياتي کاروانه په مُلا نه کيږي

دا ته چي وايې ما به نه يادوې
واوره صفا وايم صفا نه کيږي

پر رنګ مي پېژني هر څوک مئين يم
د شنو چيچنه ده په غلا نه کيږي

چيري چي مينه او مئين ياديږي
څنګه به ذکر زما او ستا نه کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ښه شو چې خبر شوم له نظره ستا
هیله به مې وه خیږي له دره ستا

ما باندي خو دلته خلکو ولیدې
نور انتظار نه کوم محشره ستا

ته خو سر تر پایه د صفت وړ یې
کومه ادا و ستایم دلبره ستا

ماته کابل جان، کوټه جنت ښکاري
چار له کندهار او پېښوره ستا

مونږ ته خو بس غم په برخه شوی دی
ځکه لاري نه څارو اختره ستا

ورځ د پیلتانه په دغه تپره کړم
لاړ شم پیرته راشم تر ګودره ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

خداي که راله وس او حوصله راکړه
غاړه به دي مروړم زوروره ستا

ځکه خو **عزيز** لا زندګي کوم
ياد وي راسره د زړګي سره ستا

دوه شعرونه

نن مي د خپل زړه خلاف داسي فيصله کړې ده
ما د هغه جانان له ميني نه توبه کړې ده

دا يکي شرط دی چي ليږئ به مي د يار کلي ته
*بيا تبليغانو ما د يو کال اراده کړې ده

*زما د يو کال اراده ده
که تبليغيان مي د يار کلي ته ليږينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

زړه کښې خو مې ته يې او ستا سترګې دي
ياره ښايستې رښتيا دي سترګې دي

زه دې په اپرې اپرې کړم ياره چې
سرې لمبې اوروته که دا سترګې دي

ماته وايي هيڅ حال به ته نه وايې
زه يې څنګه پټ کړمه زما سترګې دي

ته مې نور دې سترې ژوند ته وګوره
اوښکې دې بهيږي او دا سترګې دي

په شيريني څوک دې رانه و نه خوري
وينم دلته ډيري بلا سترګې دي

ځکه خو **عزيز** درپسې ژاړمه
توري دي خوږې دي والله سترګې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په غزل کې مې ستایلی دی خو ته یې هغه
زوی مړې! ځان چې مې بللی دی خو ته یې هغه

ویل یې لاس چې مې سره کړي دي خو ستا د پاره
ما چې اختر چاته لمانځلی دی خو ته یې هغه

چې مې وجود کې ساه غرېږي خو هم ستا له وجې
چې ښایسته پرې دغه کلی دی خو ته یې هغه

زه خپله خپل ځان سره جنګ کوم پرې نه پوهېږم
په ما که لږ هم پوهېدلی دی خو ته یې هغه

ته ماته ښتګه آزادي ښایې د خان لاس پوڅې
هغه چې غې ته یې ساتلی دی خو ته یې هغه

هغې نجلۍ ویل چې بل رابانديي ورور **عزیزه**!
چې مې خپل ځان لره منلی دی خو ته یې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر یې تېر شو خندا نه پېژني
دا خواران خلک سبا نه پېژني

د هغو خلکو واک اختیار دی دلته
څوک چې روا، ناروا نه پېژني

هم یې پر لاس هم یې پر پښو پرپوزي
دا سادګان لا مُلا نه پېژني

پروند یې خپل ومه پر څڼک ورسره
ئن مې مختوره اشنا نه پېژني

دې ظالمانو رانه هر څه وړي
پېغلې ګودر او ئڅا نه پېژني

قسم په خدای درسره مینه کوي
عزیز ساده دی ریا نه پېژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مې ستا په پښتنو سترګو کې
بلا مژې دې په دې دوو سترګو کې

څومرې حيا او رنګينې پرته ده
ستا مهذبو ښايستو سترګو کې

خلګو له ما نه په ګيلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترګو کې

ځکه خو نه اوړې نظر له تا نه
مينه دې ډېره ده په مړو سترګو کې

عزيز چې داسې له دنيا جلا يم
فکر مې اړ دی په هغو سترګو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هم دي په ورځ هم دي په شپه یادوم
جانانه تا به همېشه یادوم

په دغه عمر کې واعظ را ښایي
دا سرخوږلې دا توبه یادوم

که ډېر عمرونه ګرانه یاره تېر شي
زه به دي مینه پښتنه یادوم

زمونږ په وینه باندي خان وهلې
دا شیش محل دغه بنګله یادوم

دا چې کعبه کعبه مې خېژي له خولې
د خپل شیرین جانان کوڅه یادوم

ستا خږي پرږي نازولي سترګي
هم په غزل هم په ټپه یادوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سره دواړه په خندا اوسیدو
هغه محفل هغه لحظه یادوم

څلور شعرونه

نه په ماڼي راسره وي نه راپخلا دی جانان
نه راته وايي چې د بل یم نه زما دی جانان

کله په ناز مخ رانه واړوي ګناه خو نه ده
په قصده نه کوي ملګرو لا پروا دی جانان

د عقاب سترګي،لمرین مخ او دنګه ونه چنار
دا نښانې لري له خلګو چې جلا دی جانان

د **عزیز** زړه دی د **عزیز** د سترګو تور دی هغه
د **عزیز** ځان دی د **عزیز** د پاره سا دی جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مینه کوم مینه په وار وار کوم
دغه مي روزګار دی دغه کار کوم

شه خبر یم شکلي دي دروغ وايي
بیا هم چي وايي څه پرې اعتبار کوم

څوک چي د وطن په مینه سر ورکړي
زه په داسي خلکو افتخار کوم

خدایه څنګه خوب دی څنګه خلک دي
نه اوري ناري وهم چغار کوم

یاره د راتلو نېټه راوښیه
ډیري مودې وشوې انتظار کوم

دا مي د ناروغ لالي د رنځ دوا
ځکه په بنګړيو شرنګهار کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دومره راته ګران دی تازولی دی
زه ورته پر هره خبر چار کوم

کلي ته خبره شوم عزیز راځي
ځکه خو په نیمه شپه سینګار کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ شم و هینداري ته ارمان پر څپره و وینم
زه چي ستومانۍ د خپل جانان پر څپره و وینم

ناست یم شبګیرې وي له یادونو سره لوبي وي
کله چي روڼ ستوري د اسمان پر څپره و وینم

وژاړم بې خوده شم یو داسي کیفیت مي وي
زه چي روڼي اوښکي د انسان پر څپره و وینم

خدایه دې ته څنګه مساوات او روڼا و وایم
هر وخت خړي خاوري د ستومان پر څپره و وینم

زړه نا زړه مزل دي له کلو پر له تړلي یو
بیا یه یو څو نخښي د ګمان پر څپره و وینم

خوب وینم **عزیز** هغه تجلۍ کلي ته بیا راشي
تور داغونه بیا د هغ شیطان پر څپره و وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغې کوڅې چې کله پر ما راشي
معطر خیالونه راوړي هوا راشي

تصور کې چې دي جوړ تصویر ته ګورم
کله و خاندم او کله ژړا راشي

زړه ته داډ او تسلي ورکوم داسي
بیا به کلي ته هغه دلربا راشي

مُلا جان خو په غوږ لاس کښېږدي او لاړ شي
چې خېره چیري هم د رښتیا راشي

څه عجب غوندي رنګونه سره ګډ شي
چې زلفان دي د څېرې پر رڼا راشي

ته هغې وئیل **عزیز** رښتیا مئین دی
تر غوږو مې د مئین زړه درزا راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شعرونه

دا خوږولي ستړګي نن بیا په مزو اړوي
نیت یې دی کړی خامخا مي تر توبو اړوي

بیګا یې هم په دغه لاس باندي جامونه نوش کړل
اوس ورته ګوره هغه ګوتې پر تسبو اړوي

و چالاکۍ ته یې والله ګوته په غاښ پاته شوم
خپله راوړی جنګ هغه پر پښتنو اړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خیاله نه وځي که هر څومره له ښاره وځي
زړه کې دېره دی چیرې اوس له دې مداره وځي

دا څنګه ته یې چې په شپه مې خوب ته هم نه پرېږدې
دا عجب یاد دی دی په ورځ سړی له کاره وځي

که درته و وایم خفه نه شې جانان مې ته یې
کنې په ښار کې ښکلې دومره دي له شماره وځي

په شپه کې راشي سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي

هڅه مې کړې ده جانانه خلک نه خبروم
شیطاني اوښکې مې له سترګو بې اختیاره وځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ما له خو دي اوس ژندګي ګرانه کړه
تا چي اې اشنا راسره ورانه کړه

دا چي نه راګوري نه خندا کوي
چا زما په مينه بدګمانه کړه؟

هغو ته تاجونه ورپه سر کړو دوئ
چا چي مي د قام وينه ارزانه کړه

پيا دي د ديدار په هيله درغلم
پيا مي ځولۍ ډکه له ارمانه کړه

نن خو يقين راکړه چي ضرور درځم
نن خو خبر خلاسه له امکانه کړه

ولي دي د ست جامونه تش شولو
ولي دي جفا راته پرېمانه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم منم دا حقیقت دی تر جهان مې خوښ دی
زه ګناه کار خو په دې نه یمه جانان مې خوښ دی

و دې غریب اولس ته لار د انقلاب ور ښایي
دا قهریدلي په غضب اخته اسمان مې خوښ دی

د هر بدمخي لاري نه ګورم عادت مې جوړ دي
چې وي پر ننګ باندي میئن هغه انسان مې خوښ دی

زما و ژبه ته یې مینه او ښکلا ورکړې
درویش* مې هم د زړګي سر دی او کاروان* مې خوښ دی

نه مې تر اوسه له مُلا سره حضرت وئیلي
نه مې تر اوسه دا وئیلي دي چې خان مې خوښ دی

*درویش درانی
*پیر محمد کاروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شعرونه

ښکله لیونۍ ده راته ښه ایسي
پیغله غرڅنۍ ده راته ښه ایسي

ځکه ورته داسي حق حیران یمه
نخښه ده تجلۍ ده راته ښه ایسي

ګراني بې تا ګل او ګلزار څه کوم
ستا د چَم سیلۍ ده راته ښه ایسي

زه چي په ګناه د قامولۍ کي مرم
دار دی که زېږندۍ ده راته ښه ایسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به يې اورمه درمانه وايه
څه دي پر زړه دي پر ما ګرانه وايه

نن دي له رنګ نه ښکلا کډه کړې
شيريني چا کړلې ستومانه وايه؟

تا خو د نه راتلو قسم کړی وو
څنګه در ياد شومه جانانه وايه

هسې دي زه کړم د جهان تهمتي
په ځان دي څه جوړ کړو ارمانه وايه

ولې ګونګی شولې په سخته ورځ کې
دا مې تپوس دی قهرمانه وايه

ما ته د بل زده کړې مه را ښايه
که دي څه زده دي نو له ځانه وايه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وئیل **عزیزه**! یې ناچوره
که دي رنګ ژړ دي له خفګانه وایه

کابل جان ته

والله په ژوند و پوهېدم کابله!
ستا پر کوڅو چې ګرځېدم کابله!

چې دلته وم نو یو ژوندی سړی وم
ساه مي شوه بنده چې راتلم کابله!

چې بیا به راشم او که نه خو واوره
تا به تر مرګه یادوم کابله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

ثار دي کوم له ډېره وخته ياره
راشه پر ما تېرېږي سخته ياره

دا هم ژوندی ماته هم ژوند راکوي
ستا د يادونو شيبکی درخته ياره

دا ده ځواني غرور زوال له پيدا
آخر به کوز شي له دې تخته ياره

بيا خو به و مرورې دا خپل لاسونه
چې راته و دروي سنخته ياره

د کور پر ضد به دي عزيزه! خپل کړم
که پېښي نه ومه بد بخته ياره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

بیا مې قلم او کاغذ یو ځای کړو نن بیا کیسه ده
بیا هغه ته یې ورته غوږ شه چانه ستا کیسه ده

لا مو ساه تنګي ټولنیز ژوند تغیر نه دی کړی
لا مو پر ژبه د ادم او د حوا کیسه ده

ډېر سترګور مو د خاناتو په دربار کې ناست وي
ما اورېدلي چې دروغ دي که رښتیا کیسه ده

لار ورکوای نه شو که دوئ لار اخیستېه نه کوي
هسې غزلې سره وایو تر وا وا کیسه ده

دا سوکالي او ابادي په دې غلام وطن کې
دا لا له لویو لویو غرونو نه پنا کیسه ده

رېپاره دومره رڼ جواب او هغه ښکلی جانان
دا د هغه نه ده صفا وایه د چا کیسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ډېر راته ګران دی څه ارځان خو نه دی
زما ژوندون دی تش ارمان خو نه دی

چې په کلو کلو مې حال نه کوې
یار چې هر څوک دی مسلمان خو نه دی

هغه د خپل قدر لږ قدر کوي
هسې بې ځایه مهربان خو نه دی

دا چې د بل په وینه نه اوبېږې
دا کار د چا دی د انسان خو نه دی

بیا نتواتې به وې بیا به ورشم
که شې خفه هغه تاوان خو نه دی

که یې هر څو رټې له دره ځنې
عزیز به بیا درځې پښېمان خو نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم به یې اړه وي په خوله کې سړی
چې کله ځای جوړ کړې په زړه کې سړی

که لېونتوب کې مې قبول کړې هغه
ما خو دې خدای له سره ته کې سړی

د چا تر دوو سترګو یې قدر کوؤ
ښشته یې نور په ګرد کاله* کې سړی

هغه تر ټولو ښکلو، ښکلی جانان
ښځکه یې هېر کړې ښځکه وکې سړی

عزیزه! پاته شي د کور کارونه
چې درته و دري په وره کې سړی

***کاله**: په سیمیزه لهجه کې و کهول (خاندان) ته وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

توري توري شپې دي رڼا نه لرو
ژوند لرو د ژوند مسيحا نه لرو

ځان ته د دروغو دلاسه ورکړو
زغم د جدائي په رښتيا نه لرو

موږ مفاد پرست او حرام خور غندو
کرکه له داهسي ملا نه لرو

زړه لرو ايمان لرو ضمير لرو
څه دي که دا ډيره دنيا نه لرو

ورک شپې چې ميدان د ننګ او پت راشي
ځکه باور ستا په وينا نه لرو

ور مي د زړه بند کړو بالا مه راځه
نوره دي د ناستي هوا نه لرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله چي زه له خلګو ﭙﻳﻞ يم که چهان ﭙﻳدل دی
هم مي آرزو هم مي مرام هم مي ارمان ﭙﻳدل دی

خدايه د دين نه د دنيا سو دا لاروركئ اولس
هم مي ملا ﭙﻳدل د کلي او هم خان ﭙﻳدل دی

نه هغه رنګ ماځيګري شته نه خندا پر شونډو
چي ﭙﻳ له تا سو په والله اوس مي ګزران ﭙﻳدل دی

له هري خوا باندي مرمۍ د ظالمانو اوري
هغه د ميني کلی اوس په قبرستان ﭙﻳدل دی

اوس د حالاتو په پنجو باندي زخمي زخمي دی
دا ستا **عزيز** نه دی هغه رنګه انسان ﭙﻳدل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت دی د سکون دی د بقا کلی دی
چي پرې مئین یمه ملګرو د اشنا کلی دی

چا راته وېل چي واوره ورېږي کوم مړي کوم
دلته به هیڅ نه راته وایې د مُلا کلی دی

دلته که و ژاړو وچاته او پرچا به ژاړو
دلته لوټلی مشرانو په سلا کلی دی

چي راته ګل وؤ راته ګران وؤ خو هم ستا تر سترګو
چي راته اور دی سرې لمبې دی خو بې تا کلی دی

نه مي پرحال باندي رحمیږي نه مي چغي اوري
څنګه ویده دی دا اوس څنګه ناروا کلی دی

عزیزه! خلک به خبر شي او پېغور به کوي
دا مات بنګړي راسره ټول کړه شاوخوا کلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور مي ستا له میني نه توبه وکړه
نن مي زړه کي دغه فیصله وکړه

زما د زني خال او یارخوګان ستا دي
ووایه! خو خیر دئ مسخره وکړه

بیا که راله نه راتلې پرې پایم به
ته خو د راتګ یوه وعده وکړه

ما دي کتل لارو ته، ته نه راتلې
نن يې په خوږه ژبه ګیله وکړه

دلته په د امن څنډۍ جګي شي
وخت راسره داسي زمزمه وکړه

زه عزیز په دې باندي خوشحاله یم
نن مي ستا د هجر فاتحه وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا رانه زړه یوړو او چا راله تاوان کړی دی
د میني ښار کي مي هم سود کړی هم زیان کړی دی

هغې نجلۍ څه په معصومه انداز داسي ویل
ته خو زما یېې تا خو ما سره پېمان کړی دی

زما د کلي مُلا ماته څنګه لاري ښائې
ته راته و وایه تا کوم کار د انسان کړی دی

زه خو دي هره ورځ په اوښکو یادوم جانانه
و وایه تا راپسي کومه ورځ خفګان کړی دی

عزیز په دې باندي ډاډه یم او خوشحاله اوسم
د زړګي سر د محبت راسره قرآن کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرمرین لباس پوښ شوې ده په خیال به راشي
هغه به هر څه په ځان پوري کړي سنبال به راشي

چې ته به هم راپسې ژاړې زه به هم تنها یم
دامې ګمان نه وؤ چې ګرانې داسې حال به راشي

مور خو تپر هم په وینو رنګ کړو دا به هم داسې وي
تاسو یې لار څارئ، دی ستاسو نوئ کال به راشي

خیر دی که نن مې د دستار سرونه دار له بیایي
دا مې یقین دی وخت به بل وي او په سوال به راشي

بیا به د حق په اذان ویښ کړي دا پېغمه اولس
بیا به ناري کړي پر منمبر هغه بلال به راشي

عزیزه! تل به د هجران ترخه وختونه نه وي
بیا به شو مور غاړه غړۍ شپه د وصال به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مي محل ته ضرورت نه مي دنيا په کار ده
د وخت تيارو ته مي يو څرک يوه رڼا په کار ده

نه سرخوړلی طبيب پوه شو نه ما حال بيان کړو
د زړه زخمو له مي دا ستا يوه خندا په کار ده

ما ته عبث دی د دروغو نه که ډک وي کتاب
ما ته يوه خبر په کار ده خو صفا په کار ده

زه پرې خوشحال يم خو دا نه چې جنازې ترې پاسم
ماته د امن او د مينې پښتونخوا په کار ده

دا نه د ننګ دي نه د دين زياتې را پاتې شولو
دې څنګېدلو ملايانو له دعا په کار ده

عزيزه! دلته د پېسو د مُسکا د پاره
د دې غټانو په کورو کې لږ ژړا په کار ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چا ورخپل کړم نه يې مرستې ته لاسونه راکړل
قسمته تا راته بلا ډېر تکليفونه راکړل

په چا چې ناز مې کاوۀ څوک چې مې د څنګ سړی وۀ
نن راته هغه جانان رډ پړ جوابونه راکړل

ځکه دې زه مدام په ياد لرم هېرېږې مې نه
تا راته ګرانې د وفا ډېر قسمونه راکړل

نه دم پيوند کړو، نه يې وس د داروګانو لرم
په داسې وخت کې دې خالقه پرهرونه راکړل

د زړګي تنده به پرې ماته کړې عزيز جانانه
هغه چې تله راله يې لاس کې تصويرونه راکړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه انساني رضا ته ګوري نه يې زړه خوږيږي
د کاڼي زړه لري هغه کاڼی په څه خوږيږي

خو ورته و وايه ظالم يې سر دي نه پرېکوي
زوی مړې! ولي دي په حق وئيلو خوله خوږيږي

دا جنوني جذبې دي اُف يې تر خوله نه راځيږي
کنې نو څڼګه څوک په دومره وهل نه خوږيږي

چې نه شرميږي په پېغور د سترګو تور نه لري
کنې په سترګو کې چې لږ لري اوبه خوږيږي

چې څوک مظلوم پر مځکه باندي کړي ناحقه زهير
ما اورېدلي په قبرو دڼنه مړه خوږيږي

عزيز د داسي لېوني احساس خاوند دی چانه!
هم دي راتګ باندي خوږيږي هم په تله خوږيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر جابر پر هر يو جبر مي تاره کړې ده
که مخ ته دار هم وي خبره مي يوه کړې ده

لکه مُلا له حق ويلو له رښتيا خبرو
ما له توبې نه خاص په دغه شان توبه کړې ده

وجود مي اور واخست او زړه مي له چهاته تور شو
ټن راته ورور د ورور د مرګ داسي کيسه کړې ده

بالا مي وس تښتته چي ولاړ دي شم له څنګه سره
تور دي پرېپرېدم توره مي هوډه پښتنه کړې ده

نه پخلا کيږي نه خبري د جهان زغمای شم
د خپل **عزيز** جانان پر کور مي مرکه کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند ستو مانه راسره وي د ارمان خبري
خدايه چي څوک به راله راوړي د جانان خبري

واړه دروا‌غ دي چي باور ورباندي هيڅ و نکړئ
د دې مفتي خيري او د هغه خان خبري

نوردي د کلي هر سړی په کردار ښه خبر دی
نور دي په خوله کې بدي ښکاري د ايمان خبري

دلته که وائې راته وايه د کاروان په حقله
دلته مي نه خوښيږي ګوره د څاروان خبري

راشه پخلا شو راشه ييرته به شو غاړه غړی
راشه چي و باسو له ميانه د خفګان خبري

ته راته وايه زما **عزيزه**! ستا غزل مي خوښه
هغې وئيل په کار مي نه دي د جهان خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

مخ ته مي و نیسه هینداره راغلم
د سترګو توره له سینګاره راغلم

سترګي مي ستا په سترګو نه ولیدې
په خالي لاس ستاسو له ښاره راغلم

بیا مي د تنګ تنده شوه بیا به ورځم
ځو واره ولاړمه ځو واره راغلم

بیا به دي سم د ځان په زور خبر کړم
که چیري یو وار پر قراره راغلم

درپسي خپل کلی وطن مي پرېښود
زما عزیزه! ستا د پاره راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې د کرکه له چا کړې نه نفرت کړی دی
ما په ټول عمر کې ملګرو محبت کړی دی

پرون دې ږغ راته ډېر تند نن خندَرويه ښکارې
شک مې يقين شو چې دې بيا چوړ مصلحت کړی دی

چاچې مې قام او قامولۍ له د زيان پرېکړه کړې
له داسې خلګو مې پېشکه بغاوت کړی دی

نن په ټټاکو پېښو ورځمه نن يې چيرې پرېږدم
نن راته هغې ښايستې د خولګۍ ست کړی دی

ما همېشه ملي دښمن په ګوته کړی ورونو
ما همېشه ږغ د يووالي پر ملت کړی دی

څوک چې ما وژني څوک چې ما پر دنيا نه خوښوي
زما مُلا د هغو خلګو امامت کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما یتیم ارمان دي خپل کړی او پرې و رحمېدې
درنه قربان پر خپل عزیز دي شفقت کړی دی

څلور شعرونه

ازادي څه ته وايي دلته تر قفسه ژوندون
څه ده حالاتو بې رخي ده څه بې وسه ژوندون

دوئ چې سر وخوري وائي مړ نه دی شهید شو لالی
خو زما په برخه وي ملګرو تر نفسه ژوندون

باداره! څنګه ځان ځانی دي کړې په موړ راګډې
تر سو به دلته تېروؤ داسې بې کسه ژوندون

دا پر سکونه ژوند خو وروڼو بزدلان تېروي
سړی خو هغه دی چې واخلي له محبثه ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي یې زور لري چې ما پخلا کړي
ترې مرور شم دوی مې بیا پخلا کړي

هغه قاتل د پښتنو دی واورئ
څوک چې د دې عصر مُلا پخلا کړي

که د پرېدو په لمسون نه تېر وځو
خدای به مو ټول عمر پخلا پخلا کړي

راشه چې خپله مرکه شو سره
نشته هیڅ څوک چې ما و تا پخلا کړي*

هغې وئیل ما دې په اور پخه کړي
خو زما عزیز دي خامخا پخلا کړي

*جانانه راشه چې پخلا شو
زما وستا څوک دي چې مونږ پخلا کوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

پر تا مې وړې دې جانانه له مودو خبرې
مه کوه زیاته خو نو مه کوه د تلو خبرې

چې ترې اوړم شم بیا یې هیڅ په خیال کې نه ورځمه
هغه کوې راسره هسې تر لیدو خبرې

نورې عبث دې که یې هر سړی کوي جانانه
خبرې دې که هم خو ستا تر ګائیدو خبرې

بیا خدای خبر څه وخت یو ځای شو نن مې دا و منه
نن به کوؤ سره اشنا تر لمر ختتو خبرې

لکه شکرې، لکه قند،لکه د شات خوږې دې
تر ګل نازکې دې پستې دې تر اوبو خبرې

عزیز خو نه غواړم چې څوک هم له تا څه و وایې
تا ته حیران یم چې پر ما دې شې پېرزو خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه دي وستایم څه چل نه راځي
ژبه مي ګونګه د غزل نه راځي

سر دي قلم شه دا دي څنګ و ویل
ولي به سوله پر کابل نه راځي

خیر دی که یوسي دنګ محل د سامراج
خوني سیلاب دي پر کوډل نه راځي

شکر ژوندي خوشحال خاني فکرونه
خوبونه مه وینئ مغل نه راځي

اوس پسرلی شو بې له تا پسرلی
اوس خوشبویاني د سنبل نه راځي

دا تیارخور دي په غضب اخته شي
عزیزه! مرګ دي پر اتل نه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تظموتو پرخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه د وير کلی وو

ملګرو لاړم په اُميد د ګودرو تر کلي
د شملورو ڼنګياليو پښتنو تر کلي
تر هغه کلی چي په تل پکي خندا خوره وه
په هر طرف به د پښتو پت و حيا خوره وه
چي بې له لري خلګ راغلل د ديدن د پاره
د خوشحالۍ په تمنا د دې ګلشن د پاره
چي به يې پيغلي په خندا تلې او خوشحاله به وې
ددې فضا په رنګينيو کي بې حاله به وې
هغه وطن هغسي نه وو اوس د وير کلی وو
هغه ګلشن په وينو سور وو ډير زهير کلی وو
هغه تنکي ځواڼان واړه بې کوره ولو
څه بې باباڅه بې خورکۍ او څه بې موره ولو
په وينو سور وو هغه ښکلی ڼازولی وطن
په چيغو سر وو په دردونو دردپدلی وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلا رنګ د ماشومانوپه ژړاکې ورک وو
هغه ګلشن اوس د مرمیو په برېښنا کې ورک وو
ډېرې د قدر وړ شملې تر خاورو لاندې ولې
د خندا ګانو ډکې خولې تر خاورو لاندې ولې
د هغه کلي خلک واړه مهاجر له کلي
د بل په هیله وو وتلي در په در له کلي
هغه د ختو په کورو کې اوس څوک نه اوسېدل
په هغه ښکلو منظرو کې اوس څوک نه اوسېدل
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو
د خوشالۍ سندرې نه وې د ښکلا وطن کې
پښتون بې قدره وو اوس هم په پښتونخوا وطن کې
د ډېرو خویندو لوپټې د ورور په وینې ولې
د نازنین اولاد په غم مېندې غمجنې ولې
هغه د تنګ ظلمیان مې ټول د غم پر کلی پراته
عزیزه! وګوره بې قدره نازولي پراته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيري چي اوښكي تر ګرېوانه رسي

پر داسي سيمه مي نظر لګيدو
چيري چي كاڼي مو پر سر لګيدو
چيري چي نه پيژني ستړي خلګ
چيري چي وتړي په پړي خلګ
چيري چي اوښكي تر ګرېوانه رسي
چيري چي لوږه تر انسانه رسي
چيري چي ظلم وي تياره اوسيږي
چيري چي علم پوهه نه اوسيږي
چيري چي حق وي له حقداره لري
چيري چي ګل وي له ګلزاره لري
چيري چي ختمه د ورورۍ جذبه وي
چيري چي زور د ځان ځانۍ جذبه وي
چيري چي بَل وي د نفاق اورونه
چيري چي شَل وي د همت لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرې چې وژني پېقصوره خلک
چیرې چې ورک وي له دستوره خلک
چیرې چې ولې مسجدونه خلک
چیرې چې بایلي ایمانونه خلک
چیرې چې و باسي له کوره خلک
چیرې چې و شړي په زوره خلک
چیرې چې ویني وي دردونه اوسي
چیرې چې ظلم وي اورونه اوسي
په داسې حال کې پښتانه اوسیږي
چیرې چې نوره دنیا نه اوسیږي
دنیا یوه ده په سلا مو ولې
تاریخ د ګرانې پښتونخوا مو ولې

عزیزه! اوس لاهم ویده دی پښتون
د ځان له حاله خبر نه دی پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

پووالی دلته نشته

زړه مي شين دی لویه خدایه
څه ناورین دی لویه خدایه
دغه څنګه ژندګي ده؟
هري خوا ته ځان ځاني ده
بس که سوځو که نهر یو؟
یو له بله تاخیر یو
دنیا ټوله په سلا شوه
هر طرف ته واویلا شوه
چي خاین یمه ترهګر یم
زه ده هري بدۍ سر یم
زه ظالم یم زه مختور یم
زه د هر ناولي ورور یم
خو اوس هم په خوب ویده یم
لا په هیڅ باندي پوه نه یم
ما په هره ګولۍ ولي
سره ګډ دي ټول ښاغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما سر له تنه پرې شي
زما پر کلي غلبلې شي
قاتل زه یم مقتول زه یم
زهیر زه یم فضول زه یم
زما وینه بې بها ده
تویوي چې یې روا ده
چې هر غم زموږ مېلمه دی
چې وطن مو هدیره دی
چې اوروته دي لمبې دي
چې په هر لور غلبلې دي
بس هم دغه مو ګناه ده
چې یووالی دلته نشته
چې یووالی دلته نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها د اخلاقو يوه حسينه دنيا

په شپه پيغمه په قرار ويده ووم
د رڼ سبا په انتظار ويده ووم
خو چي راپاسيدم تياره خوره وه
پر رڼ نظر مي توره شپه خوره وه
يو داسي غږ مي تر غوږو شولو نن
بدن مي ټول په رپيدو شولو نن
وائي جانان دي په ارمان تللئ دی
د زړګي توان دي په ارمان تللئ دی
نور به يې ته پر دنيا نه ووينې
بيا به هغه مسيحا نه ووينې
اوس تر قيامته هغه نه راکښېني
هغه په دارتګه سفر تللی دی
چيري چي پيرته ستنيږده نه لري
په داسي لاره مسافر تللی دی
زړه مي راډک شو ما ويل يه باداره!!!!
ولې دي داسي کړو جلا پېواره؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ټول ارمانونې نیمه خوا پاته شول
یاران یې ټوله پښوا پاته شول
په داسې ګل ځوانۍ رخصت ولې شو؟
داسې باب بند د محبت ولې شو؟
هغه پر ټنګ مئین او ستر مبارز
د هر سړي د زړګي سر مبارز
هغه پښتون او هغه تر مبارز
د هر وجود د هر بشر مبارز
ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا
هغه د مینې یوه رنګینه دنیا
هغه د خوار اولس د سترګو تور وو
د هر پېوزله او لاچار غمخور وو
د تورو خاورو بندیوان ولې شو؟
داسې جدا رانه جانان ولې شو؟
خو.. خدایه! ستا په فیصلو کې څه کار؟
زمونږ په لنډو او اوږدو کې څه کار؟
ته چې هر څه کوې خو ستا رضا وي
ستا په رضا کې د هر چا رضا وي

ګران ګوندي ملګري شهید اکرم مبارز ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ګیله او مدعا

زما څښتنه زما پاداره!
زما لوی پروردګاره!
یو وړه غوندې ګیله ده
له ګناهو مې توبه ده
خو!
پوښتړی شان فریاد دی
دا خړ کور چې مې برباد دی
دا چې اورم غلبلې دي
دا د اوښکو قافلې دي
دا چې سرې وینې بهیږي
دا چې کډې دي بارېږي
دا چې ستړی شان تصویر دی
دا چې هر کس مې په ویر دی
دا چې خوندې مې بې کوره
په ژړا ژاړې سر توره
دا د کوم جرم سزا ده؟
بیا مو کړې څه ګناه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وړوکې شان مدعا ده
توقع مو بس یو ستا ده
چې موږ ستړي په قرار کړه
راپخلا پیرته بهار کړه
دښمنان مو خوار او زار کړه
زموږ خړ وطن ګلزار کړه
زموږ ګران وطن سمسور کړه
زموږ بې کوره خلک پر کور کړه
بس یوالی رانصیب کړه
موږ و یو بل ته قریب کړه
نور له دې جنګونو ستړي
موږ له دې مرګونو ستړي
زموږ دغه سوال پوره کړه
موږ په سوله ښایسته کړه
ژوند مو سوله، بقا سوله
عزت سوله ،حیا سوله...

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه تحفه

پوهیږم نه چې یې دانه دانه کړم
که یې کړم هار وه خپلې غاړې لره
هغې سپوږمۍ رنګه حسینې ښځې
هغې نازکې نازنینې ښځې
راته یو دارنګه ډالۍ کړې ده
دا پیرزوینه لیونۍ کړې ده
چې یې ژوندون ته حوصله راکړې
هغې ښځې راله تحفه راکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه عارضه

پوه عارضه لرمه
درنه زما محبوبې
پوهېږم يې مجبوره
اې د وفا محبوبې

نور انتظار وخوړم
ستا د دیدن انتظار
بالا کولای نه شم
دغه ویرجن انتظار

راشه زموږ کلي ته
په لمبو تور سوی یم
د پیلتانه له لاسه
زه لکه سکور سوی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم تحفې دي راځي
خو زړه سکون نه لري
ستا د وصلت ټپاګڼ
تاب د پېلتون نه لري

نه ماڼیجن یم له تا
نه څه ګیله لرمه
راشه لږ حال مي وکه
دا عارضه لرمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library